

NOTÍCIES

Prensa i formació

El Pla de Formació de Zona del professorat del proper curs, promou dues activitats relacionades amb les revistes escolars. La primera, un "Taller de premsa" que té per objectiu l'elaboració, a partir de les noves tecnologies, i estratègies per a la realització de la revista on-line. Tot considerant l'actualització de la revista dins el currículum escolar. S'adreça a primària i secundària i consistirà en unes xerrades i presentacions d'experiències escolars.

La segona, un grup de treball "La revista col·laborativa", per tal de consolidar les noves estratègies TIC en l'elaboració i explotació didàctica de la revista de l'escola pública de Girona, El Tarlà.

El professorat interessat, ha de connectar amb el Centre de Recursos Pedagògics del Gironès el proper setembre.

Fem un punt de llibre

El 22 de maig es van lliurar els premis del VI Concurs de punts de llibres de les Biblioteques Municipals de Girona adreçat a l'alumnat d'educació primària de la ciutat. L'acte va tenir lloc a l'Auditori-Palau de Congressos, coincidint amb el lliurament dels premis de primària dels Jocs Florals i Literaris Escolars. Es van presentar 431 treballs procedents de 12 centres escolars de la ciutat. El Jurat, format per persones vinculades a l'Ajuntament de Girona, al món dels llibres, al món artístic i a l'educació, va decidir atorgar el primer premi de Cicle Inicial al punt presentat per Alfa Angos Luis del CEIP Montfalgars, de Cicle Mitjà al punt presentat per Elsa Comendador Hernández del CEIP Tàlala i de Cicle Superior al punt presentat per Alba Ruiz Vespasiano de l'Escola Les Alzines.

El tema del punt de llibre era lliure però, en ser aquest any l'Any Masó, es van valorar especialment els treballs inspirats en la persona i l'obra de l'arquitecte gironí.

Tots junts a cantar!

Els dies 31 de maig i 1 de juny, 1.050 nens i nenes de 18 escoles d'educació primària i de l'Escola Municipal de Música van unir les seves veus per presentar al Pavelló de Fontajau l'estrena de la "Cantata per a una tortuga", amb música original, text i composició de Dani Coma i Pedrols.

Els centres participants van ser Cassià Costal, Joan Bruguera, Mare de Déu del Mont, Montfalgars, Pla de Girona, Santa Eugènia, Tàlala, Verd, Escola Doctor Masmitjà, Escola Montessori-Palau, Escola Pare Coll, El Pla de Salt, La Farga (Salt), El Veinat (Salt), Mas Masó (Salt), Silvestre Santaló (Salt), Vilademany (Aiguaviva) i Escola Municipal de Música.

Participem a l'Exposició de Flors

Organitzada conjuntament per l'Escola d'Art Floral de Catalunya i per la Caseta de la Devesa de l'Ajuntament de Girona, l'activitat, que es va realitzar del 14 al 18 de maig, va consistir en un taller de composició floral basat essencialment en un petit detall que Rafael Masó va utilitzar en diversos edificis: l'anomenada rajola de mugró o mamelló. I es va exposar a l'antiga Hospital dels Capellans.

Hi van participar uns 856 nens i nenes de les següents escoles d'infantil i primària: Dalmou Carles, Domeny-Devesa, Joan Bruguera, Montjuïc, Tàlala, Verd, Escola Les Alzines, Escola Sagrada Família, L'Aulet (Celrà).

XXVII Jocs Florals i Literaris 2007

Els dies 22, 23 i 24 de maig es van lliurar els premis corresponents als XXVII Jocs Florals i Literaris escolars organitzats per l'Ajuntament de Girona. Enguany s'han presentat un total de 440 composicions dels diferents nivells d'educació (infantil, primària, secundària obligatòria i secundària post-obligatòria), que han estat valorats per dos jurats formats per representants de l'Ajuntament, dels Serveis Territorials d'Educació, de la Universitat, de les escoles de la ciutat i de persones relacionades amb el món literari. Els centres participants han estat: Palau, Annexa-Joan Puigibert, Carme Auguet, Cassià Costal, Dalmou Carles, Domeny-Devesa, Eximenis, Joan Bruguera, Mare de Déu del Mont, Maria Mata, Migdia, Montfalgars, Pla de Girona, Sta. Eugènia, Tàlala, Verd, Vila-Roja, IES Narcís Xifra, IES Santiago Sobrequés, IES Vicenç Vives, Escola Bell-lloc del Pla, Escola Dr. Masmitjà, Escola La Salle, Escola Les Alzines, Escola Maristes-Girona, Escola Pare Coll, Escola Sagrada Família i Escola Vedruna.

CATEGORIA: CICLE INICIAL (1r i 2n de primària)

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
1r premi	Clavell	La papallona	Joan Bruguera	Bernat Buil Ripoll (premi)
Paulo	El meu equip de futbol	Sagrada Família	Pau Vaca Fontanet	
2n premi	Petxina	El meu poble	Les Alzines	Laura Connell
3r premi	Tren	Els nòmades	Migdia	Aniel Solar Solé
4r premi	Reina	Niu truncat	Dalmou Carles	Stefania R. Mallat
5r premi	Mixino	Papallona	Dalmou Carles	Jonathan Elvir Solé

CATEGORIA: CICLE MITJÀ (3r i 4t de primària)

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
1r premi	FLOR NATURAL	Pella	Catalunya de tots colors	Mireia Cellé Coll
2n premi	Accésit	Brisa	Les Alzines	Helena Camós Pano
3r premi	ENGLANTINA	Mano	Cassà Costal	Antonia Sánchez Blaya
4r premi	VIOLA	Cristiano Ronaldo	Joan Bruguera	Alex Hernández Mosero
5r premi	PROSA	Farmiga grega	Pare Coll	Erica Solà Thielke Diago
6r premi	La punxa	La meua família	Dalmou Carles	Cara Isabel Oliba Fiedorhita
7r premi	Àguila real	La gata viatgera	Pla de Girona	Marc Sandra Martorell
8r premi	Anrripa	Els amics	Vedruna	Anna Rigau Planella

CATEGORIA: CICLE SUPERIOR (5è i 6è de primària)

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
1r premi	FLOR NATURAL	Tap	Cassà Costal	Patricia Gómez Sánchez
2n premi	ENGLANTINA	Reyvasa	Dr. Masmitjà	Alejandra Pazo Alonso
3r premi	VIOLA	Mr. Grady	Dalmou Carles	David Sanz Fernández
4r premi	PROSA	Catalaneta	Faci el temps que faci el temps passat	Corali Pagès Soler
5r premi	Anònim	Girona	Vedruna	Caterina Zepeda 3r premi
6r premi	Xispa	El campanar	Annexa-Joan Puigibert	Irina Pi Jaumà

CATEGORIA: SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA- 1r CICLE (1r i 2n d'ESO)

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
1r premi	FLOR NATURAL	Menú	Sentiments a la carta	Natalia Maré Ferrer
2n premi	ENGLANTINA	Joanet Trons	Pàtria Mar	Lluís Ferrés Solé VIOLA
3r premi	Tardera	La conquesta	Bell-lloc del Pla	Marcel Montes
4r premi	PROSA	Touch	Vida curta i dura	Maristes-Girona
5r premi	2n premi	Frigit	Diari d'Omara	Santiago Sobrequés
6r premi	3r premi	Darkness	Si ens poséssim al llac de Sant Jordi	Vedruna
7r premi	Accésit	La Tortugueta	A la meua estimada Babà Palau	Elisabet Barceló López

CATEGORIA: SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA- 2n CICLE (3r i 4t d'ESO)

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
1r premi	FLOR NATURAL	Mia	Sense tu	Josep M. Ramos Prohías
2n premi	ENGLANTINA	Vie	La tardor	Josep Viella Sánchez
3r premi	Accésit	Ja mateix	Estimada Catalunya	Joan Basset Simon
4r premi	VIOLA	Júpiter	Dibuixant la vida	Gemma Vilà
5r premi	Accésit	Atuencrec	En una història verera	Antonia Pacheco Rojas
6r premi	PROSA	Llògrima	El nostre final	La Salle
7r premi	2n premi	Llògrima	Tesoreria	La Salle
8r premi	3r premi	Famfre	Megalonia	IES Vicenç Vives

CATEGORIA: SECUNDÀRIA POSTOBLIGATÒRIA

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
1r premi	FLOR NATURAL	Xargui	Com dues gotes d'aigua	Santiago Sobrequés
2n premi	Accésit	Pastanaga	Joc vicis	Les Alzines
3r premi	ENGLANTINA	Mafalda	Les veus del vent	Les Alzines
4r premi	VIOLA	Moretí	Un perquè de poesia	Santiago Sobrequés
5r premi	PROSA	Lonski	Tres bales	Santiago Sobrequés
6r premi	2n premi	Napolé	La dèria llegendària	Maristes-Girona
7r premi	3r premi	Austral	El llibre del petit escriptor	Maristes-Girona

EL TARLÀ

LA REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA (a partir del projecte de Joan Corney i Dolors Reig)

Edició:

Col·legis públics: Annexa, Bruguera, Font de l'Abella, Migdia, Montfalgars, Verd.

Redacció:

Els equips de redacció de les revistes escolars: Petjades, Borrissol, Pinzellades, La xinxeta, Els quatre fulls, Els fulls del Verd.

Coordinació:

Carme Hereu, Puri Molina i Dolors Reig, Serveis Educatius - CRP del Gironès. Tel. 972 48 31 70
a/e: crp-girones@xtec.cat www.xtec.cat/crp-girones/tarla

Col·laboració:

Ajuntament de Girona, SSTT del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya a Girona, Diputació de Girona.

Impressió:

Marquès Tallers Gràfics S.L. DL: GI-674-88

Acció: Siguem artistes!

Una flor no fa estiu - diu la dita popular - i és potser per això que Girona dedica tota una setmana a les flors durant el període anomenat: Girona, temps de flors. Aquest esdeveniment que va començar de la mà d'uns particulars mostrant els millors exemplars de diferents espècies florals ha esdevingut, amb el pas del temps, una veritable mostra d'art, i són nombrosos els vivers i les escoles d'art floral, els particulars i els col·lectius, dins dels quals hi ha escoles i instituts d'ensenyament, els que desitgen mostrar les seves creacions a la ciutat dels quatre rius.

Galliner, per a petits i grans des de fa més de deu anys; per al teatre professional, sobretot, el Teatre municipal que torna a funcionar a ple rendiment i la sala La Planeta que juga un paper molt important per a obres de petit format; per al teatre amateur, els darrers anys, a finals d'estiu, arriba el FITAG - Festival In-

és l'Auditori-Palau de Congressos que es va inaugurar fa un any, com en d'altres llocs com La Mercè i la Casa de Cultura de Girona, només per citar-ne uns quants. Per a la música també comptem amb els llocs adients de formació: el Conservatori i l'Escola de Música, juntament amb d'altres particulars amb llarga tradició o de creació més recent. Un apartat especial es mereixen els nombrosos grups corals de totes les edats.

La literatura es vesteix de gala a Girona amb el lliurament dels Prudenci Bertrana - assaig, cançó, narrativa i poesia -. Justament, però, la poesia és la flor que floreix a Girona durant tot l'any. Des de Nit de Poetes a mig setembre fins a totes i cadascuna de les lectures de poesia que hi ha, passant per la celebració del Dia de la Poesia el 21 de març, els Jocs Florals, les setmanes culturals de les escoles i la quantitat de poetes que canten i han cantat la immortal Girona.

Per acabar aquest repàs ens aturem un moment en l'art cinematogràfic. Per començar, el fet importantíssim de tenir a Girona un dels quatre museus dedicats al setè art que hi ha al món. La resta de la importància d'aquest art esperem que l'aneu descobrint en llegir aquest exemplar de El Tarlà que posa l'esforç i la mirada de la mainada de les nostres escoles.

Iciar Fernández. 6è, Bruguera

Però Girona no només mostra el seu art floral i no ho fa solament al llarg d'un temps determinat de l'any, no. Girona ofereix a la ciutadania i als visitants un ventall molt ampli dels diferents tipus d'art permanentment. I si no ho creieu fem-ne un repàs.

Arts escèniques. Per a la formació, l'Escola municipal de teatre, El

ternacional de Teatre Amateur - organitzat per la Diputació de Girona.

La música és una constant a la vida ciutadana, i es fa més visible a principis d'estiu amb el Festival de Músiques Religioses. Però tot l'any es produeixen actuacions aïllades, cicles i festivals en llocs tan singulars com

I arribem al temps d'estiu, l'estació de l'art del lleure: la vida a l'aire lliure, el plaer de la lectura sense pauses, les xerrades amb els amics i amigues propers i allunyats, la descoberta... Siguem tots i totes artistes i gaudim de l'estiu 2007!

ESCOLES

Per Dijous Gras... als Àngels pas a pas!

Els nens i les nenes de cicle superior de l'escola Joan Bruguera vam fer l'excursió als Àngels. La pujada va ser dura, tot i que ens vam parar algunes vegades per esperar els que no anaven al nostre ritme.

Pel camí vam trobar el «matahomes» que ens havien dit que era una pujada molt dura: aquella part però no va ser res de l'altre món. Al cap d'una hora, ens vam parar a esmorzar així podríem agafar forces per tornar a continuar a fer pujada. Alguns van arribar molt cansats però altres deien que no ho estaven. Quan vam arribar ens van dir que anéssim a jugar, ens van donar unes cordes perquè juguéssim per allà. Al cap d'una estona ens van dir que podríem començar a dinar: els meus amics i jo ens vam posar en una taula per menjar tots plegats. Després de dinar vam anar a jugar a futbol amb els nens d'un institut. Va ser divertit però vam descobrir que ens volien tirar la pilota al riu i vam dir que ens havien cridat. Jo vaig anar a jugar a fer punteria contra un llauana, vaig jugar a fer punteria fins que ens van dir que havíem de marxar amb un autobús de dos pisos. Jo em vaig posar a baix. Vam fer dos jocs fins que vam arribar. Va ser un dia molt divertit.

Quim Parra Ministral. 6è, Joan Bruguera

Taller de còmic al Montfalgars

Enguany hem celebrat el centenari del naixement d'Hergé, creador d'en Tintín. Un dels actes organitzats va ser la realització d'un taller del còmic pels alumnes de 4t, 5è i 6è.

Un dia de març va venir una noia creadora de còmics: l'Emma Pumarola, a ensenyar-nos com elaborar una tira còmica.

Primer va anotar a la pissarra els diferents tipus de còmics i ens els va mostrar, com per exemple els manga, que són els japonesos. També hi ha el còmic americà que es caracteritza perquè totes les seves vinyetes són diferents i hi ha molta acció. A més hi ha l'europeu, que té més tema. Els còmics d'en Tintín són europeus, ja que el seu autor Hergé era belga.

Per crear un còmic, primer cal fer un esbós. Després, s'ha de retocar l'esbós i també cal fer les proves de color, resseguir i finalment pintar.

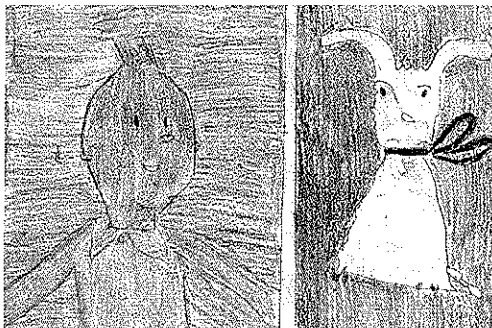
A continuació ens va explicar els diferents tipus de plans. Existeix la vista panoràmica, el pla general, el pla sencer, el pla mig, el primer pla i el pla de detall. Cal anar variant segons les necessitats creatives de l'autor.

El més bonic va ser quan ens va explicar els tipus de transicions entre vinyetes. Hi ha els anomenats moment a moment, acció a acció, tema a tema, escena a escena, aspecte a aspecte, i per finalitzar el que es diu sense relació.

Ens va ensenyar un dibuix que havia fet ella. Tractava del «Petit Prince». A tots ens va agradar. Quina artista!

Finalment, ens va dibuixar a la pissarra, amb un traç segur i ràpid, una tira còmica però basada en un acudit. Després, nosaltres vam haver de crear una altra tira còmica però amb el nostre acudit o una història que ja portàvem pensada. El taller del còmic ens va agradar molt. El vam trobar molt interessant i vam aprendre d'una bona creadora de còmics. Desitjàvem tornar-lo a fer i posar en pràctica tot el que hem après, per demostrar a l'Emma i als professors que som uns bons artistes!!!

Deme Calvo i Juan Luis Monterroso. 6è, Montfalgars

Amanda Moreno. 3r, Montfalgars

Un viatge inesperat

Era un matí del 20 de març. Em vaig despertar de manera màgica. Vaig notar com si estigués en un somni.

Resulta que jo sóc un petit granet de sorra que, per accident, vaig caure dins la motxilla d'un nen de cinquè del col·legi Verd.

Aquest noieta va anar a l'estació de tren de Girona, la meua ciutat. Allà es va trobar amb els companys de la classe i els seus mestres. Segons vaig escoltar, anaven a Figueres!

Vam pujar al tren i cap a visitar el museu de la Juguina, el museu Dalí, l'estàtua a Narcís Monturiol i l'escultura a Josep Pla!

Mentres anàvem en tren, la veritat és que em vaig marejar una mica, però aquell nen portava uns entrepans que eren boníssims i vaig començar a menjar. Sort que les meves queixalades eren molt petites perquè del contrari, aquell noieta no hauria pogut dinar!

Quan vam arribar a Figueres, el primer que vam fer va ser esmorzar i jugar en un parc petit però molt bonic. Després, ben de pressa, al museu de la Juguina. Hi havia prop de 2500 joguets i un d'ells era un tren de l'avi del nen a qui jo havia enviat la motxilla.

En sortir, tots cap a l'escultura de Josep Pla que a mi em va semblar molt, molt surrealista. Es fa una mica difícil de veure que hi ha la seva cara, però quan t'ho expliquen bé, per fi ho descobreixes! És ben original!

Al museu Dalí ens van fer deixar les motxilles i jo, em vaig escapar per anar a la butxaca d'aquell nen i així poder visitar també aquest museu tan especial. Eren tants els quadres que m'agradaven, que quasi em perdo de la resta del grup. M'ho vaig passar d'allò més bé! Hi ha tantes coses originals pròpies d'un geni com Dalí!

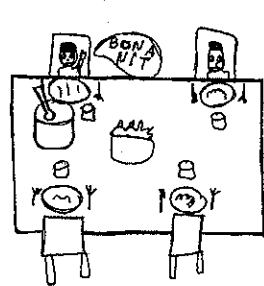
Cap al tard, tornàrem a l'estació per agafar el tren i anar de nou a la nostra ciutat. Quan hi vam arribar ens vam dir adéu amb els nostres amics i jo vaig pensar que havia passat un dia meravellós. Un altra vegada hi tornaré!

Eduard Sanllehi. 5è, Verd

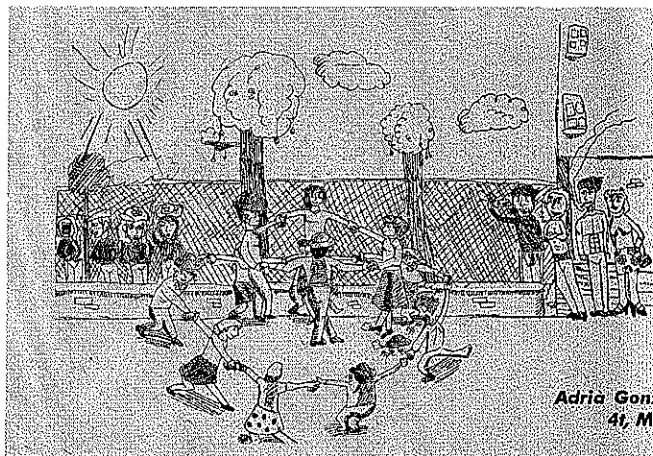
30 de Desembre

30 de desembre és el nom d'una pel·lícula que vàrem veure els nens i nenes de 3r per treballar el tema de la pobresa. Els personatges eren l'Alicia, en Dani, la Clara, en Baba, en Màrius, la Júlia, l'avi, l'àvia, la Salma i l'Abú. En la pel·lícula s'explicava que la fàbrica on la Júlia i en Màrius treballaven va tancar i no podien guanyar diners, per tant no podien pagar les coses necessàries. L'Alicia estava fent la carta als reis quan la mare li va dir que havien de marxar de casa perquè havien tancat la fàbrica i ella es va posar molt trista, perquè se n'haurien d'anar de casa dels avis, no podrien veure els amics... En Màrius va trucar a la immobiliària i li van donar un apartament al 4t pis. Quan se n'anaven, l'Alicia va passar per davant la casa de la Clara, la seva amiga, i li va donar el seu lleó de peluix que es deia Simba. Ella sempre es preguntava per què a la Clara els reis no li portaven mai regals, potser posava l'adreça malament. Quan van arribar al 4t pis de l'apartament van obrir la porta i... ja hi havia algú. Es van quedar bocabadats, hi havia una altra família i els van dir que per aquella nit podien compartir l'habitació. Després de sopar en Baba i l'Alicia no podien dormir. Després l'Alicia va tenir una idea: canviarien el dia de Reis a veure si així tothom tindria joguines. En la pel·lícula hi havia ocells que cantaven, s'anava sentint una música, també el so de l'aigua, sorolls de cotxe... Estava gravat en interiors i exteriors.

Joan Saló. 3r, Migdia

Laura Céspedes. 3r, Migdia

Adria González
4t, Migdia

Diada de la dansa

El divendres 30 de març és el dia de la dansa, els nenes de 4t fem una dansa d'Israel que es diu "Shualim Ktanim". Els nens anem amb un barret amb rinxols i les nenes amb un mocador al cap i una faldilla llarga i ampla. La dansa la fem a la pista de futbol i entrem pel costat de les grades fins a mitja pista. Es balla amb rollanes concentriques i, quan arribem a mitja pista es posa la rollana petita (que és la de dins), es col·loca la gran (la de fora) al voltant i es comença a ballar. Es balla amb el pas creuat.

Guillem Fuentes. 4t, Migdia

Plantada d'arbres

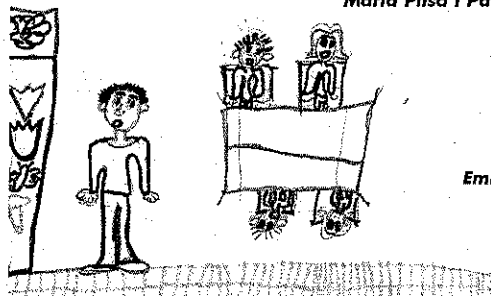
Aquest mes hem fet una activitat molt bonica. Hem sortit de l'escola i a la mateixa avinguda Montilivi hem fet una plantada d'arbres. N'hem plantat nou. Ens han ajudat a fer-ho uns treballadors de l'ajuntament. Quan hem arribat, el forat per posar l'arbre ja estava fet, nosaltres vam haver de col·locar-los i amb una pala posàvem terra al forat. M'ha agradat molt fer aquesta activitat. Cada dia passem per davant d'aquests arbres, i mica en mica veig que van creixent.

Dídac Torrejón. Font de l'Abella

En Cesc Serrat i en Bufalletes

Un dia a la classe va venir un noi que es deia Cesc Serrat, però li deien Bufalletes i ens va explicar contes. I quan va marxar ens va dir que féssim un dibuix que hauria de ser una persona feta de lletres i si podíem que hi hagués algun paisatge, muntanyes o quelcom així. Però també ens va dir que portéssim el nostre llibre preferit i material a dintre d'una caixa i que la caixa fos com un teatre. Després quan va tocar el dia de plàstica vam fer la caixa. I la vam decorar tots i quan va venir, va dir: - Oh! Quines caixes més maques que heu fet. I va dir que quan agafava una caixa, el nen o nena que era la seva, aixecava el dit i explicava una mica de què anava el seu conte i li fèiem un aplaudiment silenciós; que era que aixecàvem les mans enlaira i les fèiem voltar. I quan ho vam fer tot ens va explicar que, quan venia, es va trobar un nen que anava amb la seva mare i el nen li diu a la mare: - Mare, mira, un caçador! Perquè portava una funda que semblava la funda d'una escopeta. I ell diu: - A on? A on és el caçador? I es gira i després el nen ho torna a dir: - Mare, el caçador ens segueix! I ell diu: - Qui? Qui ens segueix? I va dir: - Qui és el caçador? - Ets tu. I va dir: - A no! No és res! I ens va explicar un conte del Sol i el Núvol. I després ens vam acomiadar tots i totes i en Bufalletes va marxar.

Maria Pilsa i Pablo Amador
2n, Annexa

Emma Almeda
2n, Annexa

Un dia fent de directors...

La setmana del 12 al 15 de Febrer vàrem fer la Setmana Cultural a l'escola.

Una de les activitats va ser crear una pel·lícula, amb «movie maken», que es dedicava a posar diàlegs entre dos persones i alguns moviments. També podíem escollir el paisatge, el temps meteorològic, l'escena i la música. Aquesta activitat, que era en anglès, l'havíem de fer en grups de 3 nens i nenes.

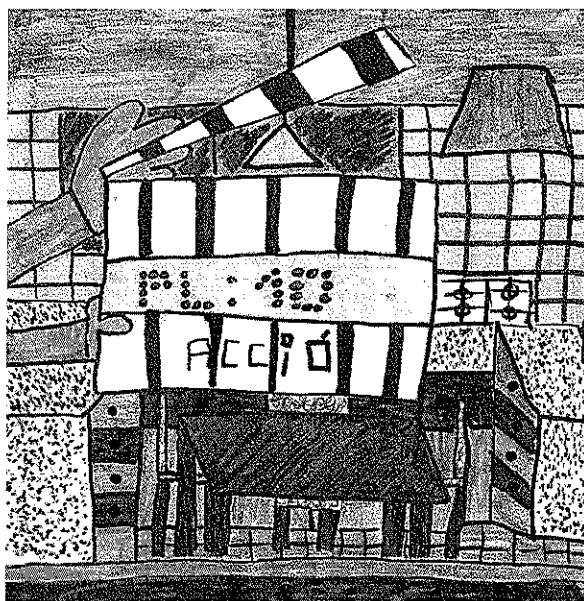
Primer ens van donar tres plantilles per plantejar-nos els diàlegs i després escriure'ls a l'ordinador.

A continuació, quan ja havíem acabat els diàlegs i d'escriure'ls a l'ordinador, havíem de posar els noms de les persones del grup i el títol de la pel·lícula. En darrer lloc, vàrem ensenyar les «mini pel·lícules» al canó projector als altres nens.

Les pel·lícules eren molt variades: d'extraterrestres, d'històries d'amor... però totes molt divertides.

Vàrem ser directors per un dia !!!

Martí Fernández-Real i Martí Garriga
6è, Bruguera

Ainhoa Duran. 6è, Verd 5

ESCOLES

Les fades del col·legi Verd

Hi havia una vegada una escola en mig de la ciutat de Girona: era el col·legi Verd.

Al mes de març tota l'escola va treballar el món de les fades i omplí el centre d'aquests éssers tan fantàstics. Tots els nens ens vam afanyar a fer-la perquè era molt divertit i ens engrescava aquesta idea. Un dia, va passar per l'escola un nen pobre que, en veure les fades des del carrer, va quedar meravellat. De seguida va pensar la manera de poder mirar-les de prop. Quan van ser les cinc de la tarda, va entrar al pati de l'escola i es va amagar al pis de dalt de tot, a l'aula d'esports. Va esperar que tothom fos fora.

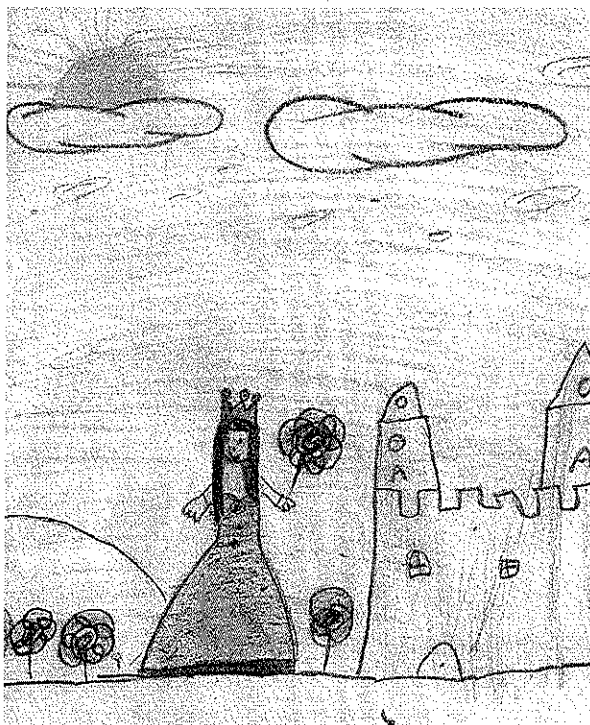
Quan es van tancar totes les portes, llums i ja no quedava ningú al col·legi, el nen pobre va començar a recórrer les aules i mirar, una per una, totes les fades que anava trobant; n'hi havia de liles, daurades, platejades, de colors brillants... Aquell nen vivia en un món que mai no s'hauria imaginat. Era feliç!

Quan va arribar a la classe de cinquè, estava tan cansat de mirar i mirar que es va estirar a terra i... va quedar profundament adormit! L'endemà al matí els alumnes arribaren a la classe i, sorpresos, el despertaren. Ell, els va explicar que una d'aquelles fades, de color lila, li havia concedit un desig i ell havia demanat tenir una família com gairebé tothom.

Els nens i nenes de la classe li van dir que allò que explicava havia estat un somni, però tingueren tanta i tanta pena que, quan va arribar la seva senyoreta li van demanar que els ajudés a aconseguir-ne una com volia aquell nen pobre.

Després de moltes aventures, per fi la van trobar. Estaven molt i molt contents. Però, llavors, van decidir que encara serien tots més feliços si aquell nen, que havien trobat dormint a la seva classe, podia anar sempre més a la seva escola i al seu curs doncs tenia la seva mateixa edat, així no només tindria una família sinó també amics de veritat. I aquí acaba la història del món de les fades, que hem treballat al nostre col·legi, tot pensant que, sempre, aquests éssers tan maravillosos ens donen coses boniques i agradables.

Eduard Gairin. 5è, Verd

Lluïsa Amador. 2n, Verd

L'IMAX, un cine d'impressió!!!

Estem tots a punt per sortir amb l'autocar. Tenim tots moltes ganes d'anar cap a Barcelona, a l'IMAX! L'autocar ja havia arribat, tots vam pujar i l'autobús va començar a dirigir-se cap a Barcelona. Després d'una hora aproximadament, vam arribar. Vam esmorzar davant de l'Imax. Quan vam acabar, vam fer cua per entrar. Quan vam entrar, pels passadissos, veiem quadres on es podien veure personatges en 3D. De seguida tothom va començar a buscar lloc. Ben aviat tot es va emplenar, van apagar tots els llums i la pel·lícula va començar. Primer vam veure «Coral Reef» va ser una pel·lícula molt maca on podíem veure diferents espècies de peixos, en una pantalla molt grossa! Feia més de 900 m2 !! Per això semblava que en aquell moment estiguéssim dins la pel·lícula.

També vam veure, uns submarinistes professionals que exploraven el fons marí, era preciós! La pel·lícula ens explicava que cada vegada, a causa del canvi climàtic, els coralls es movien cada cop més ràpid. També vam veure taurons. La veritat em va agradar molt. Al cap de deu minuts d'haver acabat la primera va començar la segona pel·lícula: «Shackleton l'aventura antàrtica». Aquesta pel·lícula també em va agradar molt. Parlava d'uns senyors, que, travessaven l'Antàrtida en una barca. Pensava que no ho aconseguirien, però al final ho van aconseguir. Era molt emocionant.

Quan va acabar vam anar a dinar al costat de l'Aquàrium i vam jugar. De tornada cap a l'autocar vam fer una volta al port de Barcelona. Vam veure l'estàtua de «Colom», i vam passar per el Maremàgnum.

Pol Patiño i Patricia Martín
6è, Bruguera

Els pallassos de la pujada de Sant Martí

Vam anar a veure uns pallassos que feien un espectacle a la pujada de Sant Martí. Els pallassos es deien Toti, Planella i la senyora Casals. En Toti i en Planella volien treballar en un circ. I la senyora Casals els va contractar. La senyora Casals i en Planella feien la punyeta a en Toti.

En Toti feia la punyeta a la senyora «Pardals».

En Planella, a en Toti,

li va dir: - Vols menjar

sense treballar? I en

Toti, tot emocionat, va

dir: - Oh, és clar que

sí! - Doncs fes el que

et diré ara. Jo aniré

volant per un camp,

xuclaré una flor, li

agafaré el nèctar, és a

dir, la mel; i aniré

davant teu i tu hauràs

de dir: - Abella,

abelleta, què m'has

portat?

- D'acord! En Toti va

fer-ho.

En Planella va anar a

buscar la mel i quan

tenia la mel va tornar.

En Toti li va dir: -

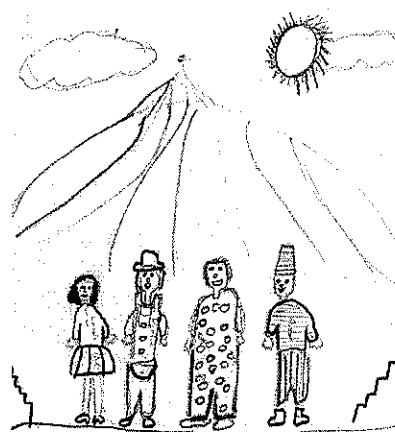
Abella, abelleta, què

m'has portat? I en

Planella li va tirar

aigua en comptes de mel; i li va tirar aigua a la cara.

Era una broma i en Planella es va posar a riure molt i molt.

Cèlia Vicens. 2n, Annexa

Cèlia Vicens i Oriol Piqueras. 2n, Annexa

Tornem al passat

Un dimecres de novembre, els nens i nenes de 5è vàrem anar d'excursió a Serinyà, al Pla de l'Estany. Un cop allà, després d'esmorzar, vàrem començar a visitar les coves. La primera era la del Reclau Viver que té més de 200.000 anys d'antiguitat. Les excavacions van començar l'any 1943. Les altres coves eren, la de Mollet i la de l'Arbreda. La cova de Reclau Viver va ser la que vam poder visitar per dins, la paret de l'entrada era baixa i tots ens havíem d'ajupir i era una mica fosca. Les parets estaven fetes d'una pedra que es diu travertí.

També vàrem fer un taller de pintura que consistia en fer dibuixos paleolítics a la paret, amb pintures fetes de pigments naturals.

Després de visitar les coves i acabar el taller de pintura vàrem agafar l'autobús, per anar al museu arqueològic de Banyoles. Allà vàrem veure molts ossos de persones i animals de l'edat paleolítica i neolítica. El que més em va agradar va ser una dent de persona paleolítica de fa milers d'anys, també hi havia una rèplica d'una mandíbula d'una dona que era del Neanderthal. Al museu hi havia la rèplica perquè la de veritat era molt valuosa. Hi havia moltes coses més coses: collarets, cranis, ceràmica, eines, amulets...Quan va ser l'hora de marxar vàrem anar caminant fins l'estany de Banyoles per dinar.

Vam dinar a les taules d'una cafeteria, va ser molt «guai» i després vàrem pujar al tren Pinxo que ens portava a les Estunes.

Les Estunes és un lloc molt tranquil, hi ha molta vegetació. Hi ha unes petites coves sota terra que són fosques i fan una mica de por. Sabem que fa por perquè alguns nens i nenes s'hi van ficar i va ser molt graciós veure'ls com cridaven i feien cara d'espantats. El tren Pinxo va arribar just quan sortíem de les coves i ens va portar de tornada a l'autobús, i cap a casa. Va ser molt divertit, i aquesta excursió és la millor que he fet.

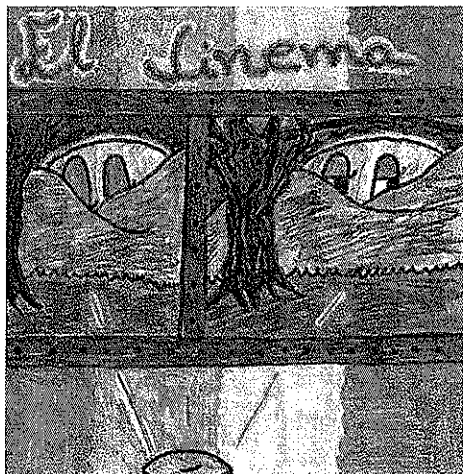
Valèria Colmena. 5è, Montfalgars

La profecia de les granotes

Durant la setmana cultural, un dia vam anar al cinema Truffaut a veure una pel·lícula anomenada «la profecia de les granotes». És una pel·lícula rica en emocions, on els personatges han estat creats per nens de les nostres edats. Els personatges són senzills, diferents interior i exteriorment i no obstant les diferències de cultura, personalitat, edat... tots estan molt units, s'intenten ajudar entre ells...

Un gran exemple és la família d'en Tom. És un nen que va ser adoptat per un home gran, una mica vell i una dona amb una cultura procedent d'Àfrica, és una dona jove i de color. Aquesta família serà la protagonista de la nostra història juntament amb una amiga d'en Tom anomenada Lili. Passaran mols i bons moments riuran ploraran i ens emocionaran.

Martina Giordano. 6è, Joan Bruguera

Martina
5è, Verd

Al parc de sa Riera de Tossa de Mar

Vam anar d'excursió organitzada pel Consell Comarcal de La Selva. Quan hi vam ser, esmorzàrem davant del pavelló esportiu i encara vam tenir temps de jugar una estoneta als gronxadors i tobogans. El Sr. Miquel ens feia de guia, i l'acompanyava el Sr. Jordi.

Tot caminant, arribàrem al parc de Sa Riera, acondicionat fa poc temps, perquè abans era un lloc ple d'escombraries, situat prop d'una riera. Ens vam explicar que els nois i noies de l'escola i l'institut de Tossa havien plantat els arbres; que eren de fulla caduca perquè a l'hivern hi toqués el sol, doncs s'hi estaria millor. Observàrem la depuradora d'aigua i la deixalleria, situades al costat. Visitàrem un estany artificial que s'omple amb aigua que surt de la depuradora, impulsada per un molí de vent. Vam poder veure nenúfars, canyes, joncs, i diversos animals: crancs americans, un peix gambúsia (per controlar els mosquits), tortuges, ànecs...

Més tard, mentre caminàvem amb un altre monitor, el senyor Josep, ens va fer observar uns arbres centenaris: un pi, un roure i una alzina. Un d'ells tenia més de 300 anys. A continuació vam anar a la gosserra. Ens van ensenyar gossos i gats. Tots es poden adoptar. Els més bonics eren uns cadells de pocs dies de vida. Les cuidadores van deixar que cada nen o nena passegés un gos, agafat amb la corretja. Podíem triar un de gran o de petit. Els grans tenien molta força i ganes de correr, però els havíem de controlar: «Els gossos han de saber que l'amo mana», ens va dir una cuidadora. També visitàrem la sala de les cures i vacunacions.

Després, vam muntar amb bici amb el casc posat. A continuació vam visitar la deixalleria i ens van explicar com se separen les deixalles que posem a diferents contenidors de cada poble o ciutat. També que hi ha objectes que necessiten un tractament especial com les piles, les pintures, els ordinadors, les neveres, les bombetes, les runes, els matalassos... Vam veure ben a prop cada contenidor, eren immensos! Hi havia també la planta de compostatge per transformar la matèria orgànica dels contenidors de color marró. Va arribar la hora de dinar. Que bo que estava tot! Teníem una gana! Més tard vam jugar a voleibol o futbol i descansant tombats a l'herba del parc. El Sr Miquel ens va regalar una samarreta a cadascú i pòsters per a la classe. I ja va ser l'hora de tornar a Girona.

Va ser un dia tan intens, emocionant i amb tantes coses apreses!

Mònica Nieto-Sandoval, Ariadna Ridao, Irene González, Alessandra Balzano. 4t, Montfalgars

Barreres arquitectòniques

En Pep, un pare arquitecte, ens va explicar com podem ajudar als minusvàlids i ens va dir que havíem de ficar rampes per totes les escales del país.

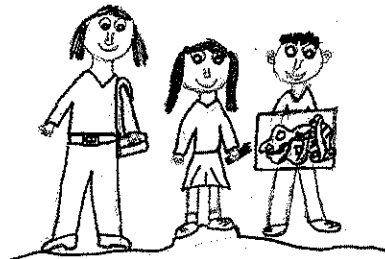
Ens va explicar que les cadires de rodes feien una distància de 90 centímetres, i per girar necessitaven un metre i mig.

Amb en Francesc vam anar a donar una volta per tota l'escola i vam mirar si l'escola estava adaptada per aquestes situacions. Vam mirar si podíem ficar una rampa a la sortida d'emergència, i també vam decidir que ficaríem un ascensor.

El dijous vam anar amb la senyoreta fins a una plaça on allà ens vam trobar amb en Pep i l'Olga, una altra mare arquitecte. Vam fer un petit recorregut per mirar quins són els llocs amb què podria passar un minusvàlid.

Nosaltres teníem un mapa i el camí el marcàvem amb marró, i els llocs dolents amb vermell, i els bons amb verd.

Tomàs Sindermann i Marta Solé
2n, Annexa

Marta Solé.
2n, Annexa

BÚSTIA

Cartes a l'Alcalde

Sra. Alcaldessa,

La volia avisar de que les hores que reguen jardins i parterres no estan ben programades.

De vegades es rega a una hora que passa molta gent i, és clar, es mullen; de vegades a les dotze de la nit, i si aquella nit fa fred l'aigua es congela i va malament per les plantes. Com va passar al gener, al parterre del carrer St. Francesc, que feia goig de veure les caramelles, però era perjudicial per a les pobres plantes, i per a la gent que passava pel carrer amb perill de caure i fer-se mal.

O de vegades es queden hores oberts i es gasta molta aigua per res.

Des de l'Ajuntament ens demanem que estalviem aigua ja que n'hi ha poca. Però el primer de donar exemple hauria de ser el mateix Ajuntament.

Gràcies.

Ferran Bosch. 6è, Verd

Sra. Alcaldessa,

Dóno gràcies perquè el parc infantil que hi ha entre els carrers Joan Baptista la Salle, Francesc Siurana i Joan Maragall està molt bé perquè hi ha gronxadors, tobogans i diferents divertiments...

Els nens s'ho passen d'allò més bé jugant! Les mares també es distreuen xerrant assegudes als bancs. Allà sempre hi ha molta gent. Gràcies.

Maria Reyes. 6è, Verd

Gràcies per millorar l'entorn

Apreciada senyora alcaldessa,

Ja feia temps que patíem perquè urbanitzaven els voltants de la nostra escola. Ens temíem que poguéssim quedar afectada. Ara que s'ha acabat li volem agrair amb aquestes quatre ratlles que hagi millorat l'entorn del CEIP MONTFALGARS.

La tanca, ara és més alta, i fa que sigui més difícil que surtin les pilotes. Les voreres són més amples, i gràcies a això els pares no s'apilonen a les sortides i faciliten el pas. Per tot això li volem donar les gràcies i aprofitant l'avinentsa, ens agradaria tenir una pista coberta per poder fer educació física sense patir pel temps que faci.

Rebi doncs, la nostra sincera i cordial felicitació.

Marta Güell. 6è, Montfalgars

Benvolguda alcaldessa,

Gràcies per posar, aquest curs, "l'ajuntament dels nens" perquè així ens podem apropar més al món dels grans i també podem dir la nostra.

Hi posem tots els ànims i les ganes que podem, tot i que ens ha portat molta feina.

Cordialment,

Martina Planella i Eduard Sanllehi. 5è, Verd

Hola! Pares, mares i mestres

Avui hem tingut una bona pensada!! Sabeu que ens agradaria? Doncs que des de l'escola poguéssim anar gratuïtament al cinema.

Una vegada cada trimestre podríem anar a veure una pel·lícula que haguéssim votat. Seria genial, no us sembla?

Fàtima Chhabbi, Quim Pareja, Mohamed Gaougaou i Eduard Corredor. CEE Font de l'Abella

Pel·lícules en català

Estimat Director de Cultura:

Faig aquesta carta reivindicant el dret d'expressió de la llengua catalana. El passat dia 11 de març vaig anar a veure una pel·lícula, quan vaig mirar el programa de les pel·lícules que projectaven, em vaig adonar de que la majoria eren en castellà.

Estic d'acord que hi hagin pel·lícules en castellà però no totes, jo només demano que hi hagin més pel·lícules en català.

Adrià Plazas. 6è, Bruguera

El camí de cada dia a l'escola

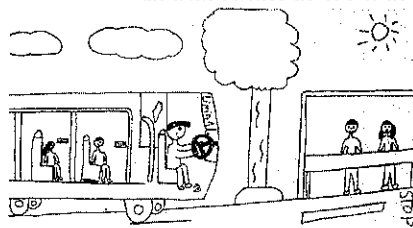
Benvolguda alcaldessa, Sra. Anna Pagans,

Els nens i nenes de 3r i 4t de l'Escola Migdia aquest curs hem realitzat una activitat que ens ha agradat molt, "El camí de l'escola" i "L'autobús urbà". Primer a casa vàrem contestar una enquesta sobre com anàvem a l'escola i els llocs perillosos que trobàvem. Un altre dia va venir un monitor i, després d'explicar com havíem de comportar-nos, vàrem agafar un autobús urbà, la línia que passa per la nostra escola és la línia 1. Mentre ens esperàvem a la parada anàvem comptant quants vehicles passaven amb 1 o 4 o més persones. El trajecte que vàrem fer va ser, de l'escola a Montjuïc i tornar a l'escola. Dins l'autobús comptàvem quantes persones pujaven i baixaven a cada parada.

Vàrem aprendre que és millor anar amb autobús perquè no contamina tant i, si és possible, anar a l'escola a peu o en bicicleta. També ens han enviat una carta amb la resposta de l'enquesta i ens deia que mirarien d'arreglar algunes coses. Ara algunes ja les han arreglat: han fet més amples les voreres de l'entrada de l'escola, han pintat dos passos de zebra amb guals perquè els cotxes no vagin de pressa, estan arreglant el carrer de la Rutlla... Per totes aquestes coses li volem donar les gràcies. Esperem també que es puguin anar arreglant la resta.

PD. Ah! Per cert, ens ha agradat molt que s'augmentés la freqüència de l'autobús i que ara passi cada quart.

Els nens i nenes de 3r i 4t de l'escola Migdia

Genís Colomer 3r, Migdia

Manifestació a favor de la vaga de la neteja

El dijous 22 de març vam anar a l'Ajuntament a fer una manifestació per recolzar la vaga de la neteja. Les dones de la neteja fa uns dies que estan en vaga per reivindicar millores laborals i augment de salari. Tota l'escola vam anar ordenadament a l'Ajuntament. Els grans donàvem les mans als petits. Ens vam seure a terra de la Plaça del Vi mirant al terra en senyal de tristor i el Director va pujar a l'Alcaldia per lliurar uns escrits que havíem fet els alumnes. Esperem que aquest acte sigui més que un gra de sorra per solucionar aquest problema.

Berta Muñoz, Arlet Pi i Irene Quintana. 3r, Annexa

Estimats pares i mares del món:

Sóc una nena de deu anys. Visc a Girona i faig cinquè de primària.

M'he adonat que, de vegades, nosaltres (els nens) som pesats.

No entenem gaire el que ens diuen. Volem fer la nostra, moltes vegades són "idees de bomber". Algun cop no us fem cas a la primera. Ens barallem amb els germans. Potser som una mica egoistes. Per totes aquestes raons i més, vull agrair la vostra presència, constància i estimació que ens teniu. Jo tinc la sort de tenir pare i mare però... I els qui no en tenen? Els que no els han conegut mai? No puc respondre aquestes preguntes.

Tot això que escric és per demanar-vos que:

-feu cas als pares!

-Penseu en els altres!

Us torno a dir gràcies i fins aviat!

Rosa Claret. 5è, Verd

La interculturalitat als barris

A partir de la lectura d'un llibre, imaginem espais del nostres barris on es podria rodar una pel·lícula, quines persones dels barris hi sortirien i quin tipus de gènere.

Tot això ben amanit!!!

Heus ací les nostres produccions tarlarianes

La llegenda del tapís

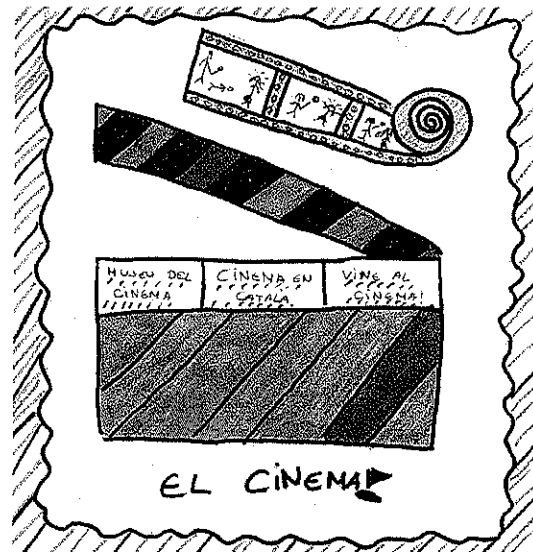
La llegenda del tapís és un llibre ambientat a Girona de l'autor gironí Joan Codina Negre.

La història transcorre a diferents llocs de Girona, que són aquests: la Catedral, on roben el tapís de la creació - que és del que es el tema del llibre, la Rambla, el Mercadal, el passeig de la Devesa, les escales de Sant Martí, la Plaça de Sant Domènec, els Banys Àrabs, les cases de l'Onyar i les places del Museu del Cinema i la plaça de la Constitució. La plaça del Lleó i la de la Independència, el museu d'Art...

El llibre tracta de que roben el tapís de la creació a la catedral, i des d'aquí comença l'aventura. En Siset, el protagonista de la història, intenta resoldre el cas del robatori del tapís, amb l'ajuda del seu amic Tomàs i el professor Josi Codstok.

Al final de la història, els protagonistes, que han sigut segrestats, aniran a parar a una illa deserta on s'escapen i coneixen a dos indígenes: en Thou Thou i en Dhu Dhu que els ajudaran a escapar-se dels segrestadors. Els segrestadors persegueixen als nostres amics i la persecució transcorre en un bosc que es podria ambientar a la Devesa perquè hi ha molta vegetació i és molt gran.

Pere Capdevila, Martí Fernández-Real, Raquel Sobrino
6è, Bruguera

Paula Aguado. 5è, Verd

Potosnàguel 3000

La filmaríem en el nostre barri, al Parc de les Casernes.

Els persones que podrien sortir serien: Vell Carles: Enric, Ginket: Guillem, Sif: Aida, Aprenent de rat-penat: Sara, Potosnàguel: Pau S., Mona: Ariadna, Nen per jugar a futbol: Eric, Cocodril vell: Àngel, Mare: Carla, Pare: Àlex M., Vampir: Martí, Cuc: Marc, Professor: Pau T., Nena: Ivet, Voltor: Àlex C., Caçador: Gerard, Alcalde: Narcís.

La tipologia de pel·lícula, seria futurista.

Guió:

Narrador- En Potosnàguel és un noi com els altres, mal que el seu nom resulti estrany.

El seu pare treballa de guàrdia espacial i la seva mare ven naus espacials i coets. Ahir mateix es va traslladar al barri dels meteorits.

Potosnàguel- Mama, puc anar a jugar amb el gran meteorit caigut?
Mare- Sí fill meu, però vigila!

Narrador- Un cop al meteorit caigut...

En Potosnàguel tirava pedres a les naus rovellades i se sentia molt de soroll.

Vell Carles- Ai, ai, ail Qui fa tant de soroll? No es pot dormir ni cinc minuts en aquesta nau! Acosta't, noiet aquest meteorit és meu. Si vols venir per aquí sovint m'hauràs de fer un favor, has de matar un drago-robot que ronda per aquí.

Potosnàguel- D'acord. Mira!! És allà! Està a la nau 6003HGF!

Narrador- I quan el drago-robot va veure el peu d'en Potosnàguel que

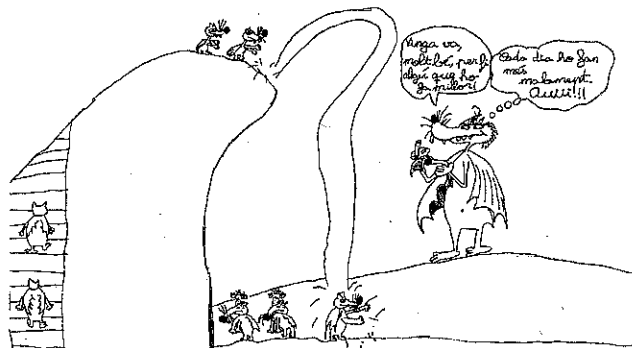
l'estava a punt de aixafar...

Drago-robot- Espera! Per què em vols aixafar?

Potosnàguel- Perquè el Vell Carles m'ha dit que no el deixes dormir.

Sif- Em dic Sif, i això no és veritat no li facis cas a aquell vell rondinaire!

Narrador- Al cap d'una estona en Potosnàguel, la Sif va decidir presentar a en Ginket.

Clàudia Carreras. 4t, Migdia

Un dia la Sif els va anunciar que volia ser cocodril i en Ginket volia ser rat-penat. Primer de tot van anar a l'Àfrica al riu Uele.

Es van trobar un coco-robot, una espècie de cocodril molt vell. Els va explicar que hi havia uns robots dolents que havien capturat a tots els animals de la selva. En Potosnàguel i la Sif, ara cocodril, i en Ginket ara rat-penat, els van alliberar i van desconnectar els endolls dels robots dolents. En Potosnàguel es va decidir acomiadar i se'n van anar tots a casa. L'alcalde li va dir a la

seva mare que era un nen encantador, perquè els havia estat espionant amb la seva camera secreta.

I vet aquí en Potosnàguel, i vet aquí un robot aquest conte ja s'ha fos.

Enric Alonso, Guillem Fuentes, Sara Badi i Aida López
4t, Migdia

BARRIS

Quina família

Personatges que faríem servir: Martina - Maria V., Narrador - Pau, Quicu - Adel, Mare - Raquel, Pare - Adrià M., Àvia Rosa - Edume, Àvia Roca - Marta, Plató - Toni, Ramona - Marina, Kima Marxa - Berta, tieta Àgata - Èlia, el Padrinet - Òscar.

Lloc on la gravàrem: Plaça Lluís Companys. Perquè és una plaça molt famosa i és un lloc molt gran.

Gènere: Misteri

La Martina és una nena que té un germà que es diu Quicu. Té un gos molt mandrós, però que pensa molt. Té una tortuga que mai fa res. Total, que té una família normal i corrent. Té una àvia que es diu Roca, que no aguanten, perquè és molt pesada. L'altra àvia, en canvi, se l'estimen molt. La Martina no suporta el Quicu, perquè li trenca les seves barbies. Un bon dia, la mare, va decidir contractar una cangur.

Van esperar unes setmanes i va arribar el dia que venia la cangur.

Kima: Hola, estic molt contenta de conèixer-la.

Mare: Jo també -va dir la mare.

A la Martina no li agradava gaire aquesta cangur, però al final ja li va agradar més.

Al cap d'un temps, la mare va dir a la Martina: Els 10 anys són molt especials.

Martina: Vull convidar a...

El dia de la festa, la mare, preparava la festa a casa l'àvia Rosa mentre la Martina anava a donar-li una caixa de bombons a l'àvia. L'àvia tenia un regal a la mà. Era l'àlbum de fotos de la mare!

Àvia Rosa: Això és per tu, bonica

Al cap d'una estona d'estar-se avorint va arribar la Kima Marxa. Li va posar un regal a sota els nassos.

Martina: Titelles, que bonics!

Mare: Semblen fets a mà.

Kima: És que els he fet jo.

La Kima es va posar més vermella que un tomàquet.

Un matí, la mare va dir a la Martina:

Mare: Haig d'anar a comprar, et quedaràs sola, però ja ets gran.

I es va quedar sola. De sobte, va sentir uns sorolls i quan va obrir la porta va veure el Quicu que parlava i caminava. Es va espantar molt.

Per fi va arribar el dia. El dia de l'aniversari de l'àvia Rosa. A la festa va anar-hi: la tieta Àgata, el padrí, el Quicu, l'àvia roca, el pare, la mare i la Martina. Quan vaig donar-li el meu regal, tothom em va mirar.

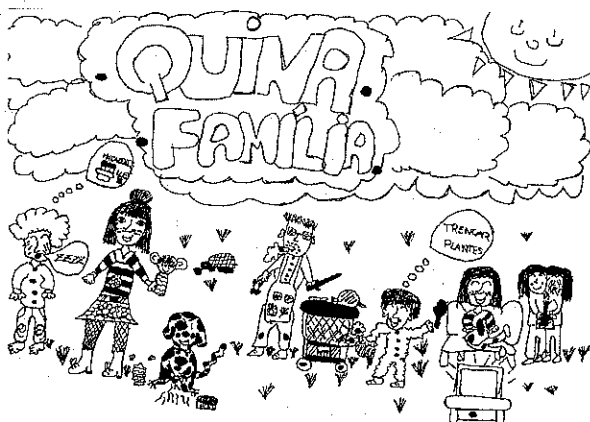
El va obrir i, era un llibre que havia escrit la Martina!

Àvia Rosa: Que bonic!

Àgata: Això és un gran pas per ser escriptora, Martina.

Mare: Me'l deixaràs llegir, oi, Martina?

Maria Vila, Pau Farrés, Adel Benali,
Raquel Hernández. 4t, Migdia

Òscar Funes. 4t, Migdia

Pirates a Santa Eugènia

Aina González. 2n, Montfalgars

Un dia, a la plaça de Santa Eugènia, estava jugant a pilota amb els meus amics i, de cop i volta, va sortir del vaixell de la plaça en Jack Sparrow, el pirata, amb la seva tripulació i em va demanar on era Can Ninetes i jo li vaig indicar. Quan en Jack i la seva tripulació estaven al centre cívic jugant a l'ordinador, com que eren molts i feien molta gresca, els van dir que marxessin. Quan van sortir es van trobar en mister Bean que

estava molt despistat, i aquest amb les seves mueques els va fer broma. En Jack no estava de bromes i va ordenar a la seva tripulació que l' enxampessin. El van empaitar jugant a bàsquet amb el seu ós de peluix al pavelló. Va costar agafar-lo perquè es pixin de riure però el van atrapar i el van portar a la plaça del vaixell. El van deixar lligat i van marxar. Al cap de poc temps jo i els meus amics el vam deslligar perquè li picava el nas i no podia rascar-se. Ens vam fer amics i vam anar a jugar a futbol a la pista del costat de la piscina municipal i com que fèiem molt de soroll en Mr. Bean va adonar-se que hi havia el cementiri al costat mateix de la pista li va venir una por que li feia tremolar i xerrar les dents. Ens deia que despertàrem els morts amb tanta fressa i ens vam espantar tots. Un altre lloc per jugar una estona el vam trobar a la plaça de les Cordes però allà havien arribat els pirates, g' en Jack i ens la tenien ocupada. Vam haver de negociar perquè no ens volíem barallar i s'acordà fer un partit de palo-mato. La pilota la portàvem nosaltres perquè ells volien jugar amb les calaveres que duïen penjades i no ens feia gràcia. El bat el posaven ells que van treure la pota de fusta d' un que la tenia postissa. Necessitàvem un àrbitre i el sr. Eduard Herrero, president del club de bàsquet del barri que passava per allà es va oferir. El partit s'estava jugant amb intensitat i emoció, els pirates volien fer trampes i sovint hi havia acalorades discussions. Quan va arribar el moment decisiu En Jack va colpejar la pilota amb força i...vam veure sortir de la seva botiga, l'Òptica Sta. Eugènia, la senyora Marissa, amb la pilota a la mà i amb cara d'estar molt enfadada, darrera seu el vidre de l'aparador estava esmicolat. Vaig mirar cap els pirates i s'havien fet fonedissos...!!!

Andrea Sánchez i Aleix Llorente. 6è, Montfalgars

El zoo de Montilivi

La història passar al barri de Montilivi. Un grup de nens i nenes de catorze anys de l'escola Font de l'Abella, la Vanessa, en Dani, en Dídac, l'Eloi, la Sílvia i la Rosa M. decideixen ajudar a l'Albert que està malalt i necessita anar a visitar-se amb un metge de París.

Per això munten un zoo al Camp de Futbol de Montilivi. Per muntar aquest zoo demanen ajuda als mestres i decidim fer tota l'escola una sortida al bosc per agafar diferents animals. També demanem ajuda a les botigues i supers del barri que ens ajuden tots encantats.

Cada classe de l'escola s'encarrega de fer diferents coses, uns fan cartells, altres vigilen els animals, altres preparen el camp de futbol perquè estigui en condicions...

Arriba el dia de la inauguració del ZOO DE MONTILIVI. És massa s'omple de gent!! El zoo ha sigut un gran èxit. VISCA! VISCA!

Albert Bruns, Vanessa Galí, Dídac Torrejón, Sílvia Costal,
Rosa M. Cañizares i Eloi Gironès. Font de l'Abella

Els set poders

Aquesta novel·la que hem llegit, de l'Àlex Rovira Celma, on ens trasllada a un món màgic, amb gestes i viatges, si la volguéssim portar al cinema ambientada a Girona, ho fariem així:

L'hauríem de situar a la Girona antiga. Seria un tipus de pel·lícula entre històrica i fantàstica.

Els protagonistes, en Janus, el Rei, el mag Manllum, en Nul, Uhr, Aur i l'Elk els buscaríem entre els coneguts del nostre col·legi. Un ex-alumne, l'Artús Berdés serviria pel príncep Janus. El director podria fer de Rei. El mag Manllum l'avi Joan (és l'avi del company de classe Martí Vergés). El dolent Nul, en Francesc, el mestre d'Educació Física. Pels personatges d'Uhr, que és un arbre màgic molt gruixut, ambientaríem la nostra pineda. Per Aur, que és una pedra, utilitzaríem la pedrera de la Torre Alfons XII, que està al nostre barri de Les Pedreres. Per l'Elk, que és una àguila, hauríem de fer efectes especials.

Els llocs on rodar les escenes, per exemple les de dins l'arbre màgic, lloc on es superen les proves de la història, ja hem dit la nostra pineda; pel castell del rei, aniríem al Museu d'Art i utilitzaríem les diferents sales. Per a les escenes de guerra, algun paratge de la Muralla. L'escena de la cova, podríem aprofitar el dins de la Torre Gironella. Per les escenes de les escoles, ho fariem a l'escalinata de la Catedral i a la del campanar. Ens agradaria molt poder ser els directors d'aquesta pel·lícula.

Clàudia Padrosa. 5è, Annexa

Guillem Muné i Martí Pla. 6è, Annexa

Nora i Arnau (versió Simón, Simón)

Un bon dia un nen que es deia Arnau i una nena que es deia Nora van anar a comprar llaminadures, a una botiga anomenada «Bo Bo llamins» al carrer Ultònia. La dependenta es deia Consol però els nens li deien «senyora xuxe».

L'Arnau i la Nora eren bessons i no es portaven gaire bé. Quan van arribar al botiga van veure un espantaocells de llaminadura. Van preguntar.

-Hola senyora xuxe!

-Hola nens què tal?

-Voldríem saber el preu d'aquell espantaocells!

-Doncs mireu vài 1,25 euros.

-En voleu un, nens?

-Sí

-Molt bé, doncs aquí en teniu un.

Quan van arribar a casa, el pare i la mare, els estaven esperant per sopar i els van ensenyar l'espantaocells.

Van dir la mare:

-Mira què portem!

-Què és això?

-Doncs és un espantaocells de caramell!

-Guardeu-lo per després de sopar o per demà, i ara a sopar!

Quan van acabar de sopar van anar a dormir.

L'endemà van anar a buscar l'espantaocells i no hi era. Els nens van dir:

-On és l'espantaocells?

Tot buscant-lo, el van trobar al mig de la plaça Miquel Santaló.

Els nens es van posar a córrer fins que el van arribar a trobar. I finalment es van quedar amb l'enigma de com havia marxat. I no se'l van menjar.

Claudi Pi, Ainhoa Duran, Sònia Urda, Marc Dillana,
Albert Bou, Paula Aguado. 6è, Verd

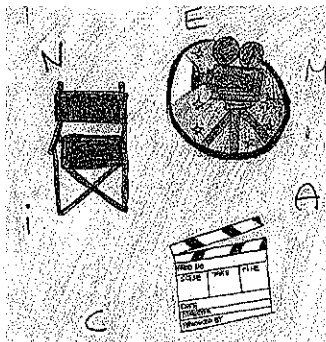
Una pel·lícula al nostre barri

Quan vam saber aquesta notícia ens va fer molta il·lusió i per saber-ne més detalls ens vam posar en contacte amb les persones responsables del projecte, imagineu-vos, rodatge d'una pel·lícula al nostre barri!!!

En Pau Martinell, director del centre cívic Sta. Eugènia i en Narcís Badosa del de St. Narcís estan organitzant, hauríem de dir produint, una pel·lícula protagonitzada per nois de 16 a 25 anys. Tractarà d'uns joves del futur que s'escapen d'un món dominat per la televisió. Va ser una idea de l'associació Batibull i recollida pels dos centres cívics que es van posar d'acord per dur a terme aquesta activitat. L'objectiu és fer coses diferents adreçades als joves. Una part d'aquesta pel·lícula es rodarà en un plató a la zona industrial i l'altra als exteriors (carrers, jardins, places, horts, riu) dels barris de Sta. Eugènia i St. Narcís. Aquest film quan estigui acabat tindrà una durada d'uns 30 a 60 minuts, i ja sabem que per cada minut que veiem de la pel·lícula se n'han hagut de rodar moltíssims més amb moltes repeticions de cada escena. Al gener es van presentar més de 100 joves al càsting i en van triar els 40 necessaris per fer les feines d'actors, actrius, decorats,

perruqueria, maquillatge, càmeres, llums, etc... totes les feines que s'han de fer per una gravació.

Els dilluns i els dimecres, de 6 a 8 del vespre els actors i actrius assagen i els altres preparen tots els materials que es necessitaran. Els mesos de juny i juliol són els escollits per fer el rodatge. Per tant, durant aquests mesos, al barri hi podrem veure moviments estranys i

Elisabet Barroso. 5è, Verd

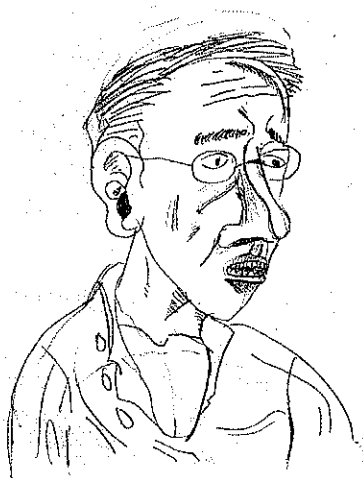
diferents. La direcció del film ha estat encamada a Juanka perquè ja té experiència en el tema. Els actors no cobren res perquè és un film experimental i està subvencionat per l'ajuntament de Girona ja que fa falta molt de material i això val diners. Després del rodatge caldrà fer-ne el muntatge. Si tot surt com està programat, la presentació s'espera fer-la el mes d'octubre d'enguany. Tota aquesta informació l'hem tret d'una entrevista que vam realitzar al Pau Martinell que va venir a veure'ns a la nostra escola. Nosaltres estem convidats a l'estrena... Esperem i desitgem que tot surti molt bé i que tingui molt èxit.

Àrea Santiago i Marta Güell. 6è, Montfalgars

Albert Bou i Paula Aguado.
5è, Verd

Lluís Valentí, director del Fest

Adrià González. 4t, Migdia

El nostre personatge, en Lluís Valentí, acut ben content a la nostra cita. És un enamorat de la seva feina, s'hi dedica amb tota la passió que pot. Ens posa al dia del Festival de Cinema de Girona i del màgic i laboriós món que l'envolta

On vas néixer?

A Riudellots de la Selva, a l'any 1952. Un poble molt petit que tenia 700 habitants i que estava a deu quilòmetres de Girona. Però abans deu quilòmetres era molt.

Quines afeccions tens?

Les meves afeccions a més del cinema són: viatjar, escoltar música, ... però sobretot llegir.

Des de petit ja li agradava el cinema?

De molt petit, molt més petit que vosaltres anava a un cine molt petit que hi havia al poble, i jo anava a la fila número u, butaca número dos, i les pel·lícules que no podíem veure, perquè estaven classificades, m'ho mirava des d'una esquadra que hi havia a la porta.

Sabia o desitjava ser director de cinema?

No m'ho vaig plantejar mai. Quan tenia 19 anys, un home que es deia Tomàs Mallol, el director actual del Museu de Cinema de Girona, em va deixar uns llibres de com fer una pel·lícula, ho vam discutir i em va donar un equip de muntatge i vaig fer la meua primera pel·lícula. No va quedar gaire bé però em va animar a continuar per

12 aquest camí.

Quan va començar la seva carrera?

Com a director de cine, vaig començar una mica així com he explicat abans amb això d'en Mallol. Després vaig fer de periodista perquè em va semblar que era més fàcil parlar de cine que no fer-ne... El més difícil del cine és controlar l'equip humà, dirigir-lo, equilibrar-lo...

Un llibre el pots escriure sol, però controlar un equip gran, quan tens 20 anys! Després em vaig dedicar a la crítica, només calia un medi que ho publicués. I llavors, van venir les carreres universitàries a Girona, Barcelona, Valladolid... Vaig fer la carrera d'art, de crítica de Cinema. I llavors poc a poc vaig començar, amb un curt i un parell de pel·lícules, documentals i altres coses.

Quants anys porta en aquesta feina?

A nivell professional uns 20 anys. En tinc 54; seria des dels 34 o 35 que m'hi dedico com a professional.

Què és el Festival de Cinema de Girona? Què s'hi fa?

En el festival del cinema de Girona es reproduïen films de menys de seixanta minuts, que no es poden veure en una pantalla habitual i els seus directors poden ser de totes les edats.

Costa molt organitzar-lo?

Bastant, molt i cada vegada més, perquè abans quan érem sols, encara que ho fèssim malament no passava res. Érem l'únic festival d'aquestes

"Veiem més de 100 pel·lícules i amb un jurat molt crític"

característiques a Catalunya, a Espanya n'hi havia algun més, un a València, però que era nou, a Madrid n'hi havia un altre, i a Bilbao un altre. Doncs com que érem l'únic no ens podíem comparar amb cap dels altres, perquè tenia una modestia, era molt fàcil. Però ara hi ha molts festivals, tenen molt pressupost, molt diners, molt medis, i aleshores hem de ser dels millors, perquè Girona és Girona, i Girona és una ciutat important i no ha de passar mai a segona categoria. I aleshores és més difícil, porta molta feina i hi treballa molta gent, gent molt jove, de vint a vint-i-cinc anys la majoria, perquè és un festival que busca nous autors, nous creadors, i per tant l'organització també està formada per gent jove. La meua filla ara ho porta molt més que jo, té vint-i-quatre anys i ho porta des de que tenia la vostra edat, perquè anava a repartir programes, penjar cartells, i quan tenia quinze anys ja feia les traduccions al castellà, o a l'anglès, ens ajudava en tot i porta molta feina.

De quines i quantes sales de cinema disposeu?

La sala 11 del cinema Albéniz, que és gran i amb gran pantalla, per les cintes més importants i finalistes i les sales petites de la Casa de Cultura per les altres.

Els films que es presenten són estrenes?

Són inèdits a Girona, són estrenes, però si no és així no importa, són pel·lícules inèdites en el cine comercial. Intentem que siguin estrenes però és possible que s'hagin presentat a algun altre festival. A nosaltres no ens importa, el que volem és que tingui ressó i vagi a concurs, aquí és on realment l'autocrítica s'exerceix. Veiem més de 100 pel·lícules i amb un jurat molt crític. No volem privar que una pel·lícula vagi a un altre festival.

Quines condicions o temàtica demaneu per participar-hi?

No posem cap condició temàtica i l'única condició que posem és que tingui menys de 60 minuts. Si en té més se suposa que té altres circuits. La temàtica, evidentment, la llibertat absoluta. Prioritzem i defensam la fraternitat, els drets humans, i una sèrie de coses com un esperit democràtic. Per exemple, una pel·lícula que no respecti els drets humans, amb un excés de violència gratuïta, amb un excés de coses de mal gust... d'entrada nosaltres manifestem que no tenim aquest criteri, i prou. Però la llibertat és absoluta.

Convideu a molts artistes o gent del cinema? hi assisteixen?

Convidem a tots els directors i actors que participen del festival del cinema, a passar dos dies a Girona. Si estan a la secció principal, els posem en una habitació d'hotel i el menjar el fan a la Casa la Cultura, on hi ha un petit àtic.

Pots dir-nos noms de persones conegudes o famoses que hi han assistit?

En Jaume Balagueró (director de cinema lleidatà), hi ha un actor..., em marxien els noms del cap, la meua filla us en diria més d'això. En Jaume Balagueró n'és un, i la seva primera pel·lícula la va presentar aquí, i ara té èxit mundial, té taquilla a Estats Units, la seves pel·lícules han sigut segones de taquilla en els rànquings a Itàlia, aquí a Espanya té molta taquilla, després l'altre és un actor gallec que és calb, que va fer aquella pel·lícula de "Te doy mis ojos", el protagonista, si... en Lluís Tosar, que van arribar amb un Citroen es van equivocar i quan van arribar a la plaça de correus, em diuen "oye que nos hemos perdido, estamos delante del ayuntamiento", "¿cómo delante del ayuntamiento? Si en coche no se llega" i diu "Sí, en medio de la plaza hay una rotonda" i em va descriure l'escultura d'en Plensa. I després li vaig dir "Pues estás en correos" i es veu que els ajuntaments de Galícia són amb una torre així com la de correus i jo això no ho sabia. I me'n recordo d'aquesta anècdota, però han vingut molts més personatges coneguts, que abans no eren ningú i que venien amb un Citroen des de Galícia, i ara se n'han sortit molt bé. Et diria més noms però els que em vénen més al cap són aquests dos.

Hi ha premis? en què consisteixen? qui els atorga?

Sí que hi ha. És un trofeu, que és com una mena d'estàtua que és semblant a un prisma, fet amb metacrilat. El premi veritable és el reconeixement als bons treballs i poder anunciar aquests guardons.

Festival de Cinema de Girona

Guillem Lázaro. 6è, Annexa

Va molta gent a veure els films del Festival?
Deu n'hi do, molta!!! S'omplim la sala. El que passa és que fem moltes hores, a les hores punta, tenim les sales plenes, després el descans, entre pel·lícula i pel·lícula, tenim gent a fora, intentem crear un ambient molt càlid, i que la gent els hi agradi quedar-se, que coneguin gent del sector o que tinguin interès en treballar-hi, ens agrada que hi hagi un cafè, taules per seure, revistes per llegir i tot això ens ho aconsegueix una gent jove simpàtica i que vaja, a mi m'agrada que funcioni.

Hi ha pel·lícules adreçades als nens i nenes?
Específicament no. No hi és.

Quin és el tipus de pel·lícula que més li agraden?

Les pel·lícules que més m'agraden les que són més innovadores i més creatives com per exemple les d'en Woody Allen i Roman Polanski, no la típica pel·lícula on hi ha un «dolent»

Li va costar gaire arribar a ser director de cinema?

M'hi vaig trobar, més que res. He produït més que dirigit, per tant algunes dificultats les puc desconèixer. Quan a documentals i coses així petites ho domino molt bé, m'agrada molt.

Quantes pel·lícules ha dirigit? Quins títols?
Acostumo a dirigir documentals.

Ha rodat alguna pel·lícula a Girona?

Moltes, sempre que puc m'agrada molt Girona, té unes localitzacions molt maques. Com a productor vaig rodar: «Amigogima», enterament rodada a les comarques gironines, on es veu molt bé Girona. Ara, la última hem estat rodant quinze dies a Girona, a Besalú, al teatre municipal de Girona, Riudellots de la Selva... i molts llocs de per aquí.

Quina és la seva obra actual, de què va?
És d'Espanya. I és sobre el President de la República Espanyola. De l'últim president de la República Espanyola.

Per què va triar aquest tema?

La pel·lícula en la que estic treballant ara es titula «Azaña». El tema és sobre el president de la República Espanyola

"en la que estic treballant ara es titula «Azaña». El tema és sobre el president de la República Espanyola"

I la propera pel·lícula?

A mi m'agradaria molt fer una pel·lícula, que és una noia que té un problema amb la seva mare, però aquesta no està al guió. És un projecte. Hi porto set o vuit anys donant-li voltes.

És veritat que és difícil treballar amb nens en el món del cinema?

Amb nens i gossos és el més difícil, és molt difícil perquè no tenen experiència i es poden cansar. En el rodatge de grans films solen agafar bessons perquè si un es posa malalt o es cansa, tenen l'altre de reserva.

Alguna de les seves pel·lícules ha estat premiada?

Si, alguns han estat finalistes, una va ser finalista dels oscar, l'any 2000, es deia «Putà d'oros» i altres premis petits, no molts. Per a mi el millor premi és ser seleccionat en un festival i... ja he estat seleccionat.

Quina és la millor pel·lícula que has vist mai?

El millor film que he vist és un de la Isabel Coixet, que es titula «Mi vida sin mí». Em va agradar molt. Les d'en Polanski m'agraden totes. I moltes altres.

Quin actor o actriu famós voldria dirigir en un film seu?

M'agradaria que la Glenn Close (102 Dálmatas) participés en un dels meus films.

Se sent satisfet de totes les pel·lícules que ha rodat, o n'hi ha alguna que no li ha agradat gaire?

És com amb els fills, que a vegades t'enfades, doncs amb les pel·lícules igual. En tinc de molt dolentes, i de molt bones. Que amago les dolentes.

A quins directors de cinema admira? Per què?

Roman Polanski, Woody Allen i sobretot Isabel Coixet, perquè té més sensibilitat que els altres dos i ha estat reconeguda com una de les millors directors del món.

En alguna pel·lícula que hagi rodat, han sortit animals? Ha sigut difícil fer-los treballar?

És difícil fer creure els animals, fer que es moguin. El millor és tenir-los sense menjar, llavors es mouen bé. Una vegada a un gos el varem tenir tres dies sense menjar i amb un tros de xoriç davant seu, el fèiem treballar.

Creu que el cinema espanyol pot competir amb l'americà?

El cine espanyol és molt bo i aquest any hem estat als Oscars i hem estat molt bé amb aquella

pel·lícula, «Idos», i d'efectes especials, que sembla una cosa molt americana i ho va guanyar una empresa de Barcelona. Després una pel·lícula espanyola ha tret molts premis als Oscars, la d'Almodóvar, «Volver», ha quedat molt bé a tot el món. El cine espanyol, déu-n'hi-dó! El que passa és que hi ha una cosa que s'ha de tenir en compte, hi ha quatre pel·lícules bones i dues-centes de dolentes. Però a Amèrica això també passa. Ells tenen més medis. Però aquí s'ha fet un cine que no està malament.

El de Coixet té un èxit brutal al Japó i als Estats Units. I el Balaguero té un èxit comercial, més en el món del DVD, d'un públic jove, però té un èxit a tot el món. No estem tan malament.

Quina creu que ha sigut la seva millor pel·lícula?

La meua millor pel·lícula crec que és «Amigogima»

Se sent satisfet d'haver escollit aquesta feina, o li agradaria fer-ne una altra?

Durant molts anys l'odiava, i hi vaig caure així per caure-hi. Perquè el meu pare tenia una empresa i jo allà no era ningú, em vaig anar decantant per aquí. I ara estic molt content de ser-hi, m'agrada molt. També perquè treballo amb

"m'agradaria que la Glenn Close participés en un dels meus films"

la meua filla, que ens avenim molt i treballem junts, i això és el més bonic del món. Poder treballar en família, i que te'n vagis sortint.

Quins consells donaria a la mainada que vulguin treballar en el món del cinema?

Que tinguin aptituds, ganes de treballar i que els agradi molt i que no tinguin aspiracions econòmiques.

Vol comentar algun tema que no hàgim tractat?

Ai, no ho sé, però després de 35 preguntes, ja, ja!!! M'agradat molt que m'hàgü entrevistat, això sí, m'ho he passat molt bé amb tots vosaltres.

Marta Fernández. 6è, Verd

EL TEMA

Fem un recorregut pel setè art en el nostre entorn i us parlem del cinema a Girona, qui fa que, oficis i professions, el nostre Museu, els crítics, el Truffaut,

espais i llocs de rodatge a Girona. Les nostres recerques ens han ajudat a conèixer un xic més aquest món apassionant.

Inicis del cinema a Catalunya: Fructuós Gelabert

El cinema és el procediment que permet enregistrar fotogràficament i projectar pel·lícules. També, però, rep el nom de cinema, el local on es porta a terme la projecció dels films. Les pel·lícules segons la seva temàtica podem ser: comèdies, drames, de terror, de ciència ficció...

Cada pel·lícula té un director, un productor, guionista ... i, evidentment, actors i actrius.

A Catalunya els inicis del cinema van venir de la mà d'en Fructuós Gelabert. Se'l pot considerar el primer cineasta, director i propietari dels primers estudis de rodatge de l'estat espanyol.

A l'any 1897, després de rodar diferents documentals, va filmar la primera pel·lícula de ficció: "Baralla en un cafè".

A l'any següent, un dels seus reportatges va transformar-se en el primer en ser exportat a altres països: La visita del rei Alfons XIII a Barcelona.

Gelabert filmà documentals, films tècnics i d'argument com: "Dorotea" (1899), "Els pinxos de la vaqueria del parc" (1908) i drames d'Àngel Guimerà com "Terra Baixa" i "Maria Rosa".

També va participar a la coproducció nord-americana "Ana Kadava". La seva última producció va ser "La puntaire" (1928).

A partir d'aquest moment va dedicar-se a la construcció d'aparells cinematogràfics, marca "Frugel". Aquests van ser els primers moviments cinematogràfics a Catalunya.

Classe de 6è. Verd

Joan Vila. 5è, Verd

Col·lectiu de crítics del cinema

Després d'haver-nos entrevistat amb el president del col·lectiu de crítics, el senyor Guillem Terribas, aquesta és tota la informació que ens ha donat sobre el grup de crítics:

Al 1992 el grup de crítics ja estava format. Es dedicaven a la crítica cinematogràfica i van començar als cinemes Catalunya que ara ja no existeixen. Tot i que s'anaven reunint i treballant, encara no estaven oficialment formats perquè no tenien els papers que els constituïa com a col·lectiu, simplement eren una colla d'amics que es trobaven per anar al cinema cada diumenge a la tarda i criticaven entre ells. Més endavant, l'empresari dels cinemes Catalunya, el senyor Agustí, els hi va fer la proposta de fer una setmana amb pel·lícules que cregueren que es podien recomanar a tots els espectadors, i així, mica en mica, es van anar obrint camí com a col·lectiu de crítics. El senyor Guillem Terribas també ens va explicar que li agrada molt fer de crític i que quan va a veure una pel·lícula el que vol és gaudir d'ella, sense ireure'n conclusions en aquell moment. També ens va comentar que no era fàcil criticar pel·lícules, perquè havies de tenir en compte de no fer quedar malament als directors i pensar a qui la recomanes, als adults, als nens o a tots els públics. En Guillem també ens va explicar que es va perdre algunes pel·lícules per culpa de la feina a la seva llibreria, i que prefereix anar a veure les pel·lícules sol perquè les gaudeix més i és pot fixar més bé en els detalls. Al final de l'entrevista hem xerrat de les pel·lícules que havíem anat a veure últimament i ens ha pogut dir els directors que més li han agradat són: John Ford, i l'espanyol, José Luis Berlanga.

Júlia Corsunsky, Raquel Sobrino, Martí Fernández-Real. 6è, Bruguera

El cinema Truffaut

El cinema Truffaut té uns 60 anys, però abans es deia cinema Modern, fa uns deu anys l'Ajuntament va comprar l'edifici i a partir de llavors se'n va fer càrrec el col·lectiu de crítics de Girona. A partir de l'any 2000 el cinema Truffaut va començar a funcionar oficialment. Del que era part l'edifici del cinema Modern, el pis de baix se'l va quedar la COM Ràdio. El cinema aconsegueix la pel·lícula que vol fer llogant-les a les distribuïdores.

A la Filmoteca de Catalunya hi tenen moltes pel·lícules preservades i guardades en molt bon estat, el cinema Truffaut és com la Filmoteca a Girona.

Durant la nostra visita al cinema ens van deixar accedir a la cambra on hi ha el projector per projectar les pel·lícules a la pantalla, en aquest projector hi havia una peça on s'hi posa el rotille de la pel·lícula, que prèviament estava

en rolles més petits i s'havien ajuntat de la manera més senzilla, amb celo.

El cinema Truffaut té preferència pel cinema europeu, i l'objectiu més important és fer pel·lícules que no es facin als altres cinemes. També es posen les pel·lícules en versió original, i normalment subtitulada en castellà, encara que algun cop s'ha aconseguit que algunes pel·lícules es subtitulin en català.

El cinema té aquest nom per un cineasta francès molt important, François Roland Truffaut (1932-1984) que va ser una icona en la història del cinema francès. Va ser director de pel·lícules tan famoses com *La Nuit américaine* (La nit americana) que va guanyar l'Oscar a la millor pel·lícula estrangera 1973, *Fahrenheit 451* o el curt *Une histoire d'eau* (Una història deigua) que va ser co-dirigida amb Jean-Luc Godard.

Daniel Meumann. 6è, Migdia

Adria González. 4t, Migdia

Els oficis en el món del cinema

En el món del cinema hi ha tot un reguitzell de feines i treballs que ha de fer gent preparada i que han esdevingut oficis o professions amb noms, poc o molt coneguts per a nosaltres i que, quan anem a veure una pel·lícula al cinema o televisió, hi surten en l'inici i/o al final amb tots els noms de les persones que hi han treballat. Ens hem dedicat a buscar el que fa cadascú en aquest tema i aquí tenim una mostra del que hem trobat. Aviseu però, que n'hem trobat un piló i que hi ha molts més noms de directors, sots-directors, ajudants, i auxiliars de qualsevol dels diferents apartats que intervenen en un film.

-Actor o actriu: Home o dona que interpreta un paper en una pel·lícula.

-Director o directora: Persona responsable de filmar una pel·lícula.

-Productor o productora: Persona responsable de tots els aspectes financers i administratius d'un film des de l'inici del projecte fins que es distribueix, i es fa la publicitat, etc...

-Guionista: La seva feina és escriure el guió; o sigui, l'argument i els passos que segueix cada instant de la pel·lícula.

-Maquillador o maquilladora: Persona encarregada de maquillar, és a dir, aplicar productes cosmètics o pròtesis per adequar la cara o cos a l'aspecte que requereix el personatge que interpreten els actors.

-Perruquer o perruquera: Qui arregla el cabell a les exigències del guió. A vegades

Emma Clilverd. 5è, Verd

talla, a vegades posa perruques, etc...

-Maquetista: Fa maquetes pels efectes especials. Avui dia es fan moltes pel·lícules filmades amb maquetes i miniatures que ens semblen molt reals.

-Càsting: Encarregat de fer la selecció dels actors que intervindran a la pel·lícula.

-Càmera: És l'aparell que serveix per grabar totes les escenes de la pel·lícula. N'hi ha de moltes classes. Les persones encarregades de fer-ho també reben el nom d'ajudants de càmera.

-Attrezzista: l'encarregat de posar tots el objectes necessaris al lloc adequat per rodar una escena. Per exemple: un got, una cadira,

un llum encès...

-Fotògraf: Qui té cura que les imatges es filmin amb la llum i intensitat correctes.

-Muntador: És la persona que s'encarrega d'unir totes les escenes del film i l'hi dona la forma definitiva. N'hi ha que s'encarreguen de diferents aspectes: el so, els efectes especials...

-Tècnic de so: Qui és responsable de la enregistrament correcte de les veus, i dels sorolls que s'han de sentir, la música de fons que acompanya algunes escenes...

-Sastre o modista: Té al seu càrrec els vestits que porten els personatges.

-Ambientador: Prepara tot el decorati i l'ambient per grabar cada escena segons diu el guió.

-Distribuïdor: Qui posa en circulació la pel·lícula. La fa arribar al mercat o sigui, a les sales de cine...De cada film es reparteixen moltes còpies perquè les puguin veure a molts llocs alhora.

-Claquetista: És qui, abans de rodar cada escena posa una claqueta amb informació de la presa davant de la càmera i la retira fent un «clac» quan el director diu «acció».

-Localizador: Persona que busca i facilita informació sobre els llocs exteriors reals i naturals per rodar-hi les escenes fora del plató o estudis.

-Doblatge: Persones que posen la seva veu per traduir les veus originals a l'idioma de cada país.

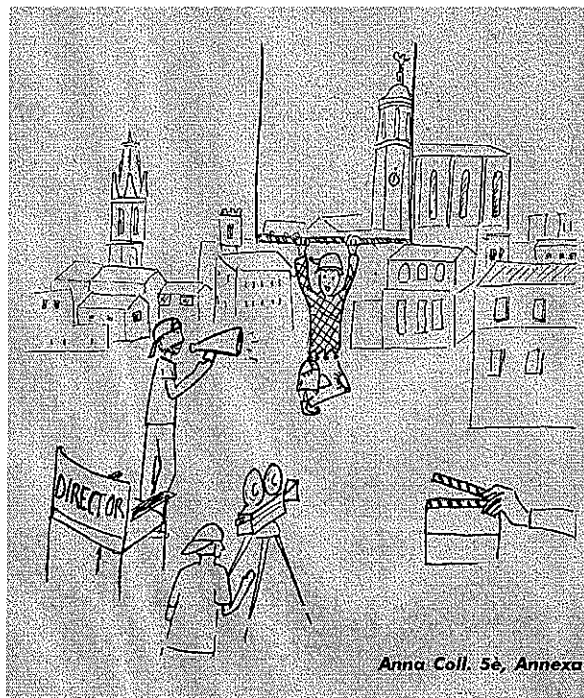
Aroa Santiago, Marta Güell i Andrea Sánchez. 6è, Montfalgars

Quins llocs de Girona i comarques han "sortit" al cinema?

Tal com ens recorda Joaquim Romaguera en el seu llibre "Silenci, rodem! Història del cinema a les comarques de Girona", entre rodatges de pel·lícules comercials, tant catalans, espanyols com estrangers, la Costa Brava, els Pirineus, i algunes poblacions de l'interior, han gaudit des dels inicis del cinema d'una requesta considerable tant pels seus paratges com pels seus monuments històrics i barris vells. En concret, la ciutat de Girona, entre el 1922 i el 2003, ha servit d'escenari per a 25 pel·lícules. A la classe som dos els alumnes que els nostres pares (Joaquim Vidal i Pere Bassols) han participat en la mateixa pel·lícula. Ens referim a "Soldados de Salamina" del director David Trueba i de l'escriptor Javier Cercas. El senyor Joaquim Vidal és l'amo del cafè restaurant Le Bistrot, a la Pujada de Sant Domènec, lloc on es va rodar alguna escena. Recorda que van estar tot un dia treballant al local. I encara més temps a l'escalinata. Dues germanes meves, l'Helena i la Geòrgia, surten en una escena dins Le Bistrot. També va ser utilitzat el mateix local, a l'any 2000, per la pel·lícula "Amigogima" de José Maria Nunes i produïda pel senyor Lluís Valentí.

El senyor Pere Bassols feia d'extra a "Soldados de Salamina". Era un presoner franquista que el portaven en autobús per ser afusellat. El van maquillar i fins i tot portava una cicatriu a la cara. Recorda que el primer dia li van fer una foto per després maquillar-lo sempre igual. Portava roba de l'època, estripada i vella. Semblaven uns veritables presoners de guerra. Varen anar a rodar al port de Tarragona, a Madrid i al Santuari del Collet, molt a prop de Banyoles. Les repeticions de les escenes era el més avorrit. L'escena que més recorda és la de l'afusellament. La van repetir varies vegades i sota una pluja molt forta. El director els va felicitar. Va dir que els actors professionals no ho haurien fet millor.

Marcel Vidal i Oriol Bassols. 6è, Annexa

Anna Coll. 5è, Annexa

RACÓ LITERARI

Sortida a la Catedral

La façana de la catedral hem estudiat
i després l'hem visitat.
Per la muralla vam passar
i a la catedral vam arribar.
A les torres de guaita vam pujar
i tot Girona vam contemplar.

En uns jardins vam esmorzar
i després vam jugar.

La façana és molt gran
i té les escultures de sis sants.

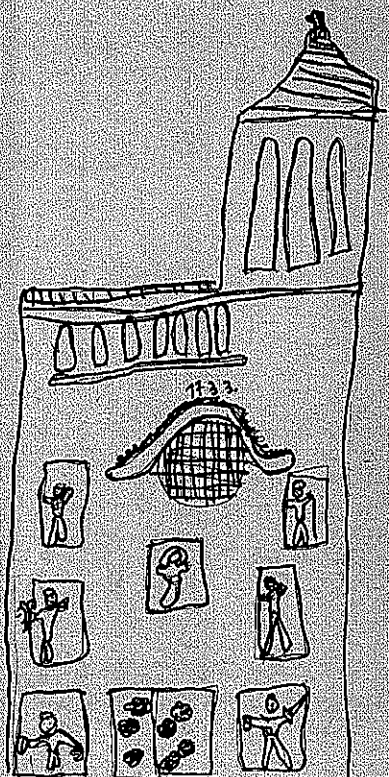
Sant Pere porta una clau
i al costat hi ha un Sant Pau.

La rosassa és de colors
però no brilla quan és fosc.

La cadira de Carlemany
és de pedra i té molts anys.

El Cap d'Estopes, el seu gos i el falcó
és una llegenda de debò.
Moltes coses hem après
i després hem fet un vers.
La façana ens ha agradat
i després l'hem dibuixat.

Classe de 1è, Verd

Pau Mira. 1r, Verd

La meva antiga amiga

Una antiga amiga
és com una petita flor,
que encara guardo al cor.

Una antiga amiga,
és una persona que mai l'oblidaré
que sempre amb mi la tindrè.

Una antiga amiga,
la meva millor amiga,
sempre m'ha ajudat,
i sempre la tindrè al cap.

Aquesta amiga s'ha anat
però jo no l'he oblidat.
Ella es diu Sònia,
i la nostra amistat
és més gran que tota la nostra història.

La Sonia va marxar l'any passat,
i només un cop me l'he trobat.
Jo tinc ganes de tornar-la a veure
per poder tornar a riure amb ella.

Marta Güell. 6è, Montfalgars

El riu

El riu neix amb força,
baixa per la muntanya esquitxant,
viaja tan ràpid,
que tot ho va arrossegant.

El temps passarà,
el riu, el seu viatge continuarà,
paisatges nous
i desconeguts descobrirà.

Molt ha plogut,
el riu s'ha desbordat
i moltes coses
lluny s'ha emportat.

El riu farà el seu curs,
ara viaja més tranquil,
fins que, a la fi,
al mar anirà a morir.

David Cama. 4t, Montfalgars

La meva gossa

La meva gossa és molt petitona
i com que menja massa està rodona.
Jo-li dono menjar
però no li agrada res per tastar.
Ella m'ajuda amb el dinar
i es menja el que jo no vull provar.
La meva mare em renya
perquè li dono a ella;
el pare em crida,
però és la meva millor amiga.

Sabina Mèrida. 3r, Montfalgars

La primavera

La primavera és aquí
i com sempre omple de flors el jardí!

Sol, pluja, no sabem si ens hem d'abrigar
o no.
Però ja comença a fer molta calor.

Dani Fernández. Font de l'Abella

Rodolins de fades

La fada ballarina menja una sardina.
La fada de l'Arc de Sant Martí s'enfila
dalt del pi.
La fada padrina vol ser una ballarina.
La fada de la primavera es menja una
cirera.
La fada del cargol canta com un
rossinyol.
La fada del brunyol obre els ulls com
un mussol.

Berta Cerdón i Lia de Montserrat
1r, Verd

Oriol Quintana. 5è, Verd

Anem al cinema

Si una pel·lícula volem mirar,
les entrades hem de comprar.

La pel·lícula està apunt de començar
però primer, les crispetes hem de comprar.

La pel·lícula ha començat,
i molt ens hem alegrat.

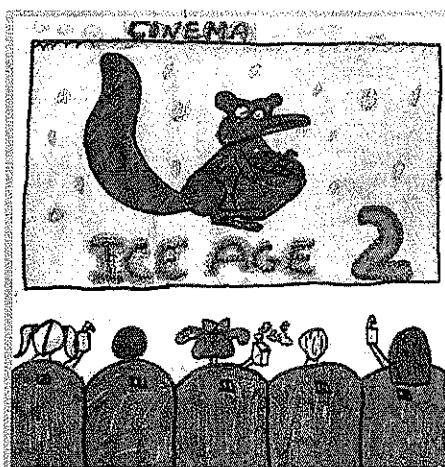
És molt emocionant,
perquè hi ha un gegant.

La pel·lícula ja ha acabat,
i molt bé m'ho he passat.

Ja és hora de marxar,
però algun dia hem de tornar.

L'història s'ha acabat,
espero que us hagi agradat.

Martí Garriga. 6è, Bruguera

Amal Hartiti. 5è, Verd

Big Fish

Pel·lícula dirigida per Tim Burton (*Eduardo Manostijeras, Pesadilla antes de Navidad*), *Big Fish* explica la vida d'Edward Bloom, un home amb una extraordinària imaginació, que explicava històries sorprenents sobre la seva vida, que fascinava a tothom del seu entorn. Però malgrat tot, totes aquelles històries representaven un gran misteri pel seu fill William, que tracta de reconstruir una imatge del què va viure el seu pare a través de personatges de les històries, ciutats on el seu pare va viure les seves aventures..., sempre intentant separar la realitat de la ficció dels records que tenia de les històries que li explicava el seu pare de petit. En definitiva, és un conte de fades basat en les aventures de jove d'un personatge molt insòlit i imaginatiu. La història també explica de manera divertida com va aconseguir l'amor de la seva vida, lluitant per ell quan només l'havia vist un cop al circ.

No us la podeu perdre.

A Girona la podeu trobar a les biblioteques Just M. Casero i Salvador Allende.

Daniel Meumann. 6è, Migdia

El cinema

Cel blau i sol ardent,
A qualsevol hora tota gent;
Casi tothom va al cinema,
Plegats a veure l'estrena.

Laura M. Jovell. 5è, Bruguera

El cinema, un gran poema

El cinema sempre m'ha agradat
perquè moltes pel·lícules he observat:
Harry Potter, Doraemon, Narnia...
Molt m'han divertit,
un gran o petit
les haurà vist
amb la seva pantalla gegant
ens està meravellant.
Ahir al cinema vaig anar
i vaig tornar al·lucinar
amb una pel·lícula d'acció
que m'ha agradat de debò.
En fi, el cinema
és com una gran poema.

Pau Recarens i Lluís Pla. 6è, Verd

RACÓ LITERARI

El llop, les vocals, i els fillets del llop

Un matí molt bonic, en mig d'un bosc ple d'arbres, un llop troba un llibre de vocals. I va dir: - Que bé! Ara ja tinc un llibre pel meus fillets perquè aprenguin les vocals.

Així que se'l va emportar cap a casa, quan va obrir el llibre, les vocals es van escapar. No volien estar en aquell llibre mai més. Els fillets es deien Max, Lati i Clari. En Max, la Lati i la Clari van dir a la vegada:

- Anem tots a buscar-les immediatament, que volem aprendre les vocals!

I tots es van ficar a buscar les vocals. En Max (un dels fills) va trobar la A, i com que ella no sabia les vocals, li va preguntar:

- Tu ets una de les vocals? I li va contestar:

- Es clar, sóc la més guapa i la més bonica, es que no em coneixes?

-No, perquè no em sé les vocals - Va contestaren Max.

Ah! Se m'oblidava, la A estava tombada i esgotada.

Al cap d'una estona la Lati va trobar la E asseguda en un paper, i li va preguntar:

- Que ets una vocal?

I la E va respondre:

- Sí, i sóc una de les més simpàtiques i netes de les que hi ha!

- Aaaa... - Va contestar la Lati - Es que no em sé gaire bé les vocals...

- Bé, no passa res... ningú és perfecte. - Va dir la E

Així que es van trobar en Max i la Lati a casa seva.

- Jo he trobat la A - Va dir en Max.

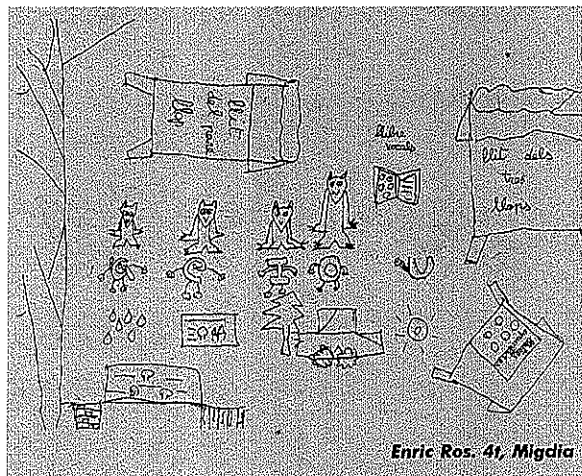
- I jo la E - Va dir la Lati.

Després la Clari la sota d'un pi, i li va dir:

- A que tu ets una vocal?

- Doncs sí, és que no ho saps? - Va dir la Clari.

- Resulta que no, perquè vosaltres, les vocals, us heu escapat del llibre. - Va dir la Clari. Després, el llop va trobar la O sota

Enric Ros. 4t, Migdia

d'un tractor, i li va dir a la O: - Eh! Tu, vocal O, vine cap aquí!

- No, ja se el que em vols dir! Diràs que torni al llibre! - Va dir la O.

El llop que es deia Blaki li va contestar:

- Que no vull que vagis al llibre, vull que vinguis amb mi a casa meva - Li va dir per enganyar-la.

- D'acord - li va dir al llop.

- Però abans hem de buscar a la U - Va exclamar en Blaki.

- D'acord!

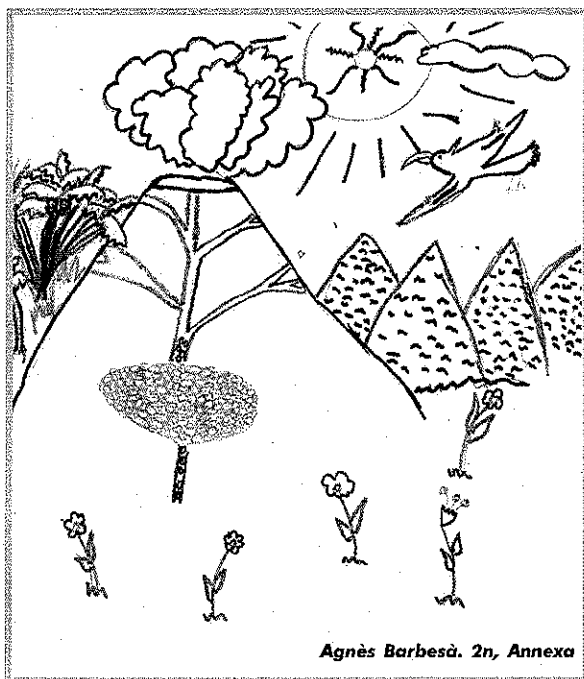
Així que van anar a buscar-la. I la van trobar a la U menjant-se un ou dur. Van anar a casa seva i entre tots van convèncer a les vocals perquè tornessin al llibre.

Raquel Hernández. 4t, Migdia

El volcà explotat

Un dia normal i corrent, que era un divendres de l'any 1000, molt lluny de Girona hi havia uns animals que vivien al bosc. Eren animals d'una tribu que el cap era un mono que es deia Kongo. Per això la tribu es deia Kongo. Un dia en Kongo va reunir a tots els animals de la tribu i els hi va dir que la terra tremolava perquè hi havia un volcà que estava a punt d'explotar. Ningú no el va creure. Dintre de cinc dies van venir uns dinosaures; molt més grans del que us penseu! Però, el dino volador més llest de tots va anar volant fins a aquella muntanya amb un forat al dalt. I hi va entrar. Va veure que allò era un volcà. Després va anar a avisar a tothom qui va trobar pel camí. Al cap de tres dies els animals petits i els dinosaures estaven jugant en rotllana quan els va caure una pedra al mig. Tots es van espantar molt. Van anar a avisar als seus pares i se'n van anar corrents cap a un refugi sota una roca molt gran. El dinosaure volador va anar a mirar si el volcà ja estava buit. Ja! Ho havien aconseguit! Si, estava buit. I, a partir d'aquell dia, ningú mai més va deixar de fer cas a en Kongo.

Agnès Barbesà i Cèlia Vicens. 2n, Annexa

Agnès Barbesà. 2n, Annexa

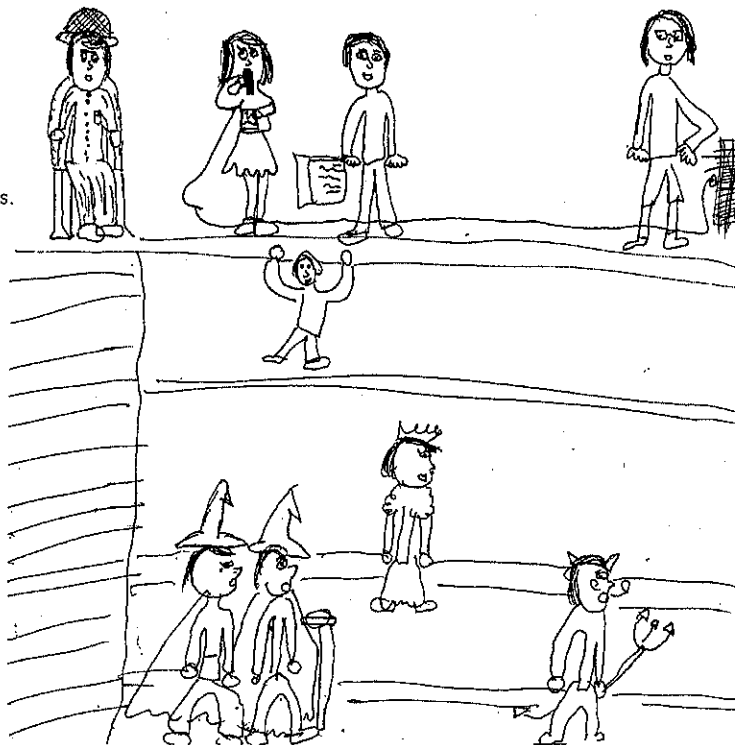
RACÓ LITERARI

Les opinions de Carnestoltes 2007

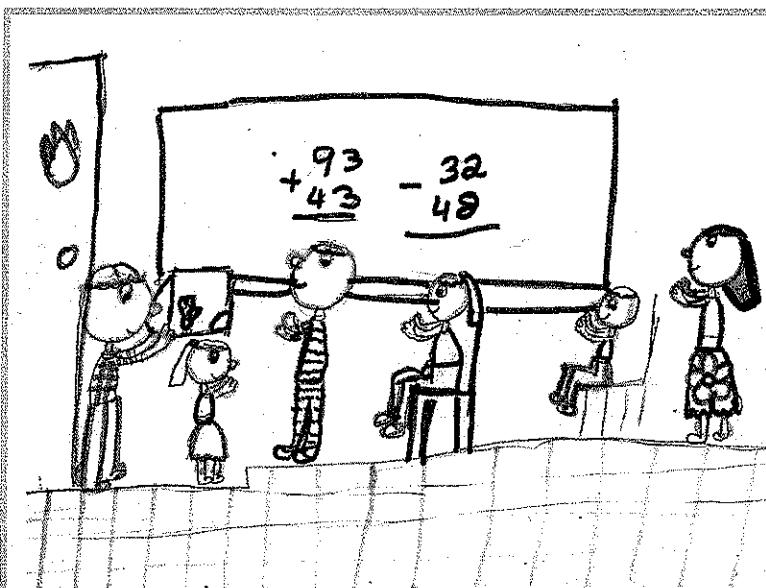
Aquí teniu les meves opinions
sobre els que manen a tots els cantons.
Potser no són gaire encertades
ja que només les he pogut fer en estones limitades.
Però en fi, són el que penso vertaderament,
això és el que us deixo com a testament.
Però, abans de començar
a algú he de renyar,
per la disfressa de cada dia, no portar.
Què ha passat,
que el pijama us heu deixat?

Molt enfadats estan
perquè les obres molt a poc a poc van marxant.
Ens agradaria quedar-nos aquí
i la part vella obrir.
No us desanimeu!
Que junts ho aconseguirem.
Ens agrada que vingueu
i tots junts treballem.
Ja no queda res més que acomiadar-me.
Fins l'any que ve!
Tot desitjant-vos que, com sempre,
us ho passeu molt bé.
Au, què feu aquí palplantats?
Vinga, aneu a quedar-vos enxocolatats!

Laura Feixas i Martí Vergés. 6è, Annexa

Berta Mendoza. 4t, Annexa

Laura Vivas. 2n, Annexa

Vocabulari

Avet: Arbre despullat que el vestim per Nadal.
25 de desembre: Fum...Fum...Fum...
Tornada al cole: Mandra i son.
DENIP: Bombes fora... Volem petons i flors.
Tres Tombs: Per presumir del teu peluix nou.
Carnestoltes: Per pagar penyora.
Coral: Per cantar i fer ploure, per fer teatre i semblar uns galls.
Concert de música clàssica: Per adormir-se.
Jocs Florals: Concurs de flors.
Sol: Bola per fer llum.
Bateria: Per molestar als veïns a la nit.
París: Ciutat dels enamorats, i nosaltres hi anem.

J.Marc Bofill, Clara Muñoz, Claudia Padrosa i Mar Rimbau. 5è, Annexa

RETALLS

SORTIDES **LA NOSTRA VEU**

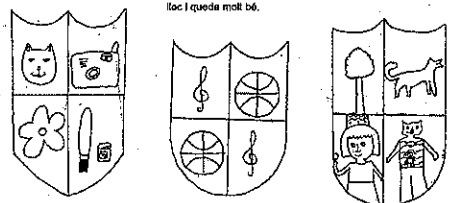
Elle alumnes de sisè després de treballar l'edat mitjana hem dissenyat els nostres escoles

He posat "MMB" perquè són les meves inicials i l'estructura per ocupar espai. He dibuixat un tanegotí i he posat DS perquè són les meves aficions.

Una pilota de bàsquet perquè m'agrada jugar-hi, unes lletres amb les meves aficions i també i he dibuixat una corona perquè ho havia vist en un altre lloc i queda molt bé.

He posat un escarbat perquè em dic Escarvajal i un palatge egipci perquè l'escarbat és un símbol faraònic.

He posat un gat, perquè m'agraden molt les gats, una càmera perquè m'agrada fer fotos de les coses que m'interessen, un pinzell i un pot de pintura perquè m'agrada molt pintar i una flor ja perquè m'agrada el color i l'olor que fan les flors.

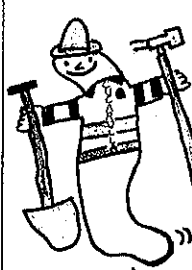
L'he dividit en quatre parts en diagonal, i he dibuixat unes claus de sol i unes pilotes de bàsquet perquè jugo a bàsquet.

Un arbre i un gos perquè m'agraden i un nen i una nena per semblar una família.

24

«La nostra veu» núm. 86. CEIP Pompeu Fabra. Anglès

HORT

HOLA! SÓC EN CUCARULLA
Enfo molt content de conèixer personalment a l'hort!
Heu vist com una cucarulla pot saltar i correr?
Els orters a l'Hort! Però només a l'hort perquè van a l'hort de l'hort!

EL MEU HORT TOTHOM TREBALLA
CUCS I FERRS FAN DE CUREJER
I UN ESPANTACELLS DE PALLA
VA FENT FORA ELS MALFEINERS.

LES ABELLES VAN QUE VOLEN
PASSEJANT DE FLOR EN FLOR,
I ANTI ESCAMPEN TOT EL POLLEN
I EN FAN FRUITS D'ALLS MÉS BONS.

QUATRE CANYES FAN BARRACA,
COM ELS INDIS DE L'OEST.
PERQUÈ HI PUOI LA TOMACA,
LA MONGETA O EL PESSOLET.

L'AIGUA CORRE PER LES PLANTES
FENT L'OFICI DE CAMBERER
I SERVEIX ALS QUI EN DEMANEN
L'ALIMENT QUE ELS VA MÉS BE.

LES ABELLES, MENJA QUE MENJA,
I LES FULLES, RESPIRANT.
EL MEU HORT ÉS UNA FESTA,
PERÒ EB FA FESTA TREBALLANT.

RICARD BONMARTÍ

37

«El xafarder» núm. 51. CEIP Dr. Carulla. Arbúcies

CEIP BORDILS **TRIP-TRAP 37**

L'ESCOLA DE LA POR.

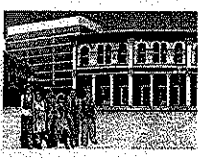
Hi havia una vegada, una nena molt maca i simpàtica que es deia Andrea. Aquesta nena tenia una colla d'amics i anava a l'escola de Bordils.

Un dia, van començar a sentir sorolls i tota la colla van decidir investigar l'escola però no van trobar d'on venien els sorolls.

L'endemà al matí van veure els armaris a terra i de sobte van veure una mà que tirava un altre armari a terra.

Després, un nen de la colla que es deia Pau va dir: - Amaguem-nos! I tots es van amagar. Van veure que eren unes mans que anaven soles i que feien malifetes arreu del món.

Tota la colla va perseguir les mans fins que les van aixempar a dalt d'un arbre de l'escola i les van tancar a la presó per sempre més. I així les mans no van poder fer més malifetes arreu del món.

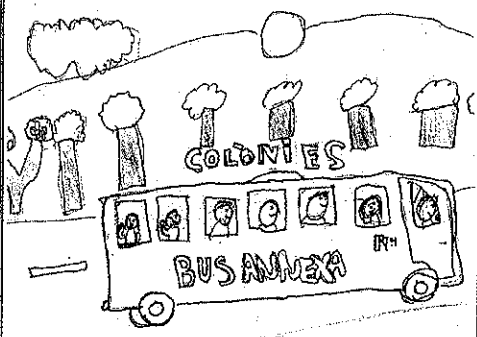

NADAL 2006 12 EL CONTE

«Trip-Trap» núm. 37. CEIP Bordils. Bordils

VIDA ESCOLAR

«La tarda vam anar a "els bostes" i cap a Girona. Quan vam arribar vam haver d'esperar-mos al parc de Vista Alegre fins que va venir la família a buscar-nos. Van ser uns dies moltos "guais"»

Cicle Mitjà (col·laboració: Chisel Martí, Joan Ferralleres, Susana Sureda, Eudald Vicent i Anna Roldán).

11/11/06

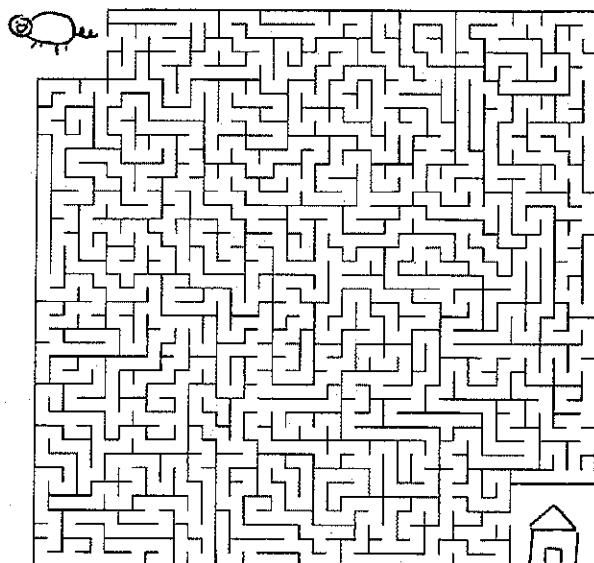
10

«Petjades» núm. 90. Escola Annexa Joan Puigbert. Girona

ENTRETENIMENTS

Laberint

Ajuda el porc a arribar a la granja per banyar-se al fang!

Martí Garriga. 6è, Bruguera

Endevinalles d'animals

És molt bona nedadora. Menja peixos a tota hora.
Només viu, si és net i tranquil, al riu.
És gran i té bon pes, i de color marró és. Qui és?

La llúdria

Cèlia Vicens. 2n, Annexa

Vaig molt a poc a poc, porto la casa a sobre que sembla un escut.
Quan m'espanten entro a dins. M'atipo d'herbes tot fent camí.
Qui sóc?

La tortuga

Roger Marcé. 2n, Annexa

És gran i forta. Té aletes i una cua gruixuda. Té la boca afilada.
Menja peixos i taurons. Qui és?

La orca

Pere Montgrí. 2n, Annexa

Té plomes, dues potes i un bec molt llarg. Fa soroll tot fent forats
als arbres. Què és?

El picapotes

Ramon Franch. 2n, Annexa

Sóc petita i treballadora. Amb les meves germanes sempre co-
rro. A l'hivern descanso i a l'estiu no paro. Qui sóc?

La formiga

Amèlia Fortià. 2n, Annexa

Un animal blanc i amb el pel arrissat. Té llana i fa llet. Qui és?

La ovel·la

Pau Güell. 2n, Annexa

No sóc un gos i sóc molt gros. Visc a la granja i sóc bastant llarg.
Sóc molt elegant i no et creguis que sóc un gegant. Qui sóc?

El cavall

Natalia Chueca. 2n, Annexa

Li agrada nedar a l'aigua per buscar el menjar. Fa cuac cuac
quan es vol fer escoltar. Qui és?

La anca

Laura Vivas. 2n, Annexa

Quin és l'animal que té molta força, ullals per menjar, quatre
potes per saltar i una "melena" de general?

El lleó

Tomàs Sindermann. 2n, Annexa

Noureddine Elarguoui. Font de l'Abella

Tomàs Sindermann. 2n, Annexa

ENTRETENIMENTS

Endevinalles

Si no ho endevines, posa en ordre les lletres i en sabràs què s'hi amaga.

Estiu i hivern al terrat;
fred ni calor no ha sentit mai. LALAMPARPS

Tinc un cel i sóc a la terra
volat sempre de parets;
i a voltes, estant tancat,
em diuen que sóc obert. OBCERLET

No sóc cargol ni bolet
i la pluja em fa sortir,
si cau aigua tot m'estufo,
si fa sol estic pansit. RGAPAIUA

Quin és l'únic lloc on el dijous va abans que el dimecres?
CINDCIAROI

Aleix Llorente i Juan Luis Monterroso. 6è, Montfalgars

-Tinc forma d'animal
però no menjo ni enciam ni canelons
i m'agraden els calerons.

-A tot arreu la trobem
perquè agrada molt a la gent.
Però amb cura l'has de mirar
si no et vols perjudicar.

-Quin es l'únic animal que després de
mort dona voltes?

-Quin es l'animal més
antic del món?

Tria l'adequat (la televisió, la guardiola, el pingüi perquè
encara és en blanc i negre, el pollastre)

Demetri Calvo i Aleix Llorente. 6è.Montfalgars

Fraser amagada

Busca la frase amagada:

U	N	P	R	C	S	U
S	P	U	A	I	C	A
I	R	M	O	L	U	C
I	M	C	U	E	S	S
N	A	Q	U	E	L	L
S	L	U	M	E	C	U
T	U	N	E	N	U	C
P	M	O	C	O	S	N

PISTA

Anna Coll,
Júlia González i
Rishi Genover
5è, Annexa

"Una bufetada inoblidable"

Questionari de futbol

Marca l'opció correcta:

Qui és l'entrenador del Manchester United?

- A. Alex Ferguson
- B. Roberto Mancini
- C. Juande Ramos

Qui ha guanyat més copes d'Europa?

- A. Milan
- B. Real Madrid
- C. Bayern de Múnic

Quin d'aquests jugadors grecs juga a primera divisió?

- A. Nikopolidis
- B. Seitaridis
- C. Jankulovski

En quin d'aquests equips si parlen més de cinc idiomes?

- A. Recreativo de Huelva
- B. CSKA de Moscou
- C. Inter de Milan

Quin equip aporta més jugadors a la selecció d'Espanya?

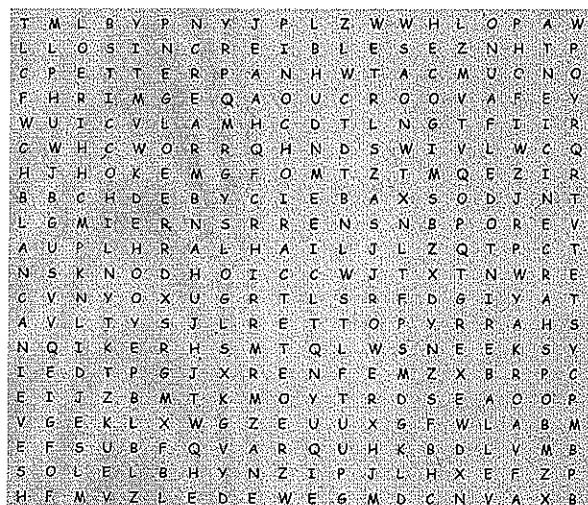
- A. Barça
- B. València
- C. Sevilla

Karim Carroum Sanz. 6è, Verd

ENTRETENIMENTS

Sopa de lletres

Busca 17 títols de pel·lícules

BLANCANIEVES
ELLABERINTODELFAUNO
HARRYPOTTER
PETERPAN
SCARYMOVIE
TITANIC

CENICIENTA
ETE
LOSINCREDIBLES
PINOCHO
SHREK
TODASCONTRAEL

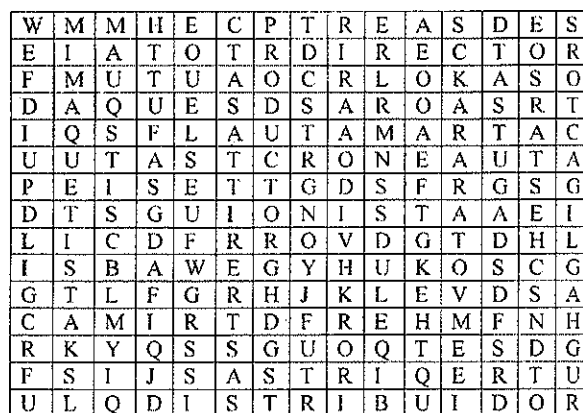
CHICKENLITTLE
GARFIEL
MONSTERHOUSE
SAW
SPIDERMAN

Vanessa López
6è, Bruguera

Busca aquestes 8 paraules relacionades amb el món del cinema:

Maquetista, productor, sastre, director, actor, guionista, distribuïdor i camera.

Els trobaràs en totes les direccions.

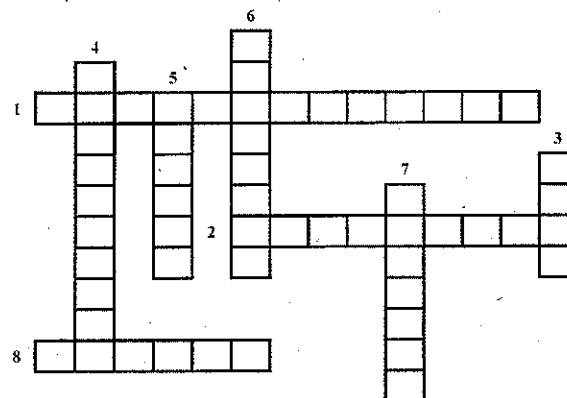

Marta Güell i Aroa Santiago. 6è, Montfalgars

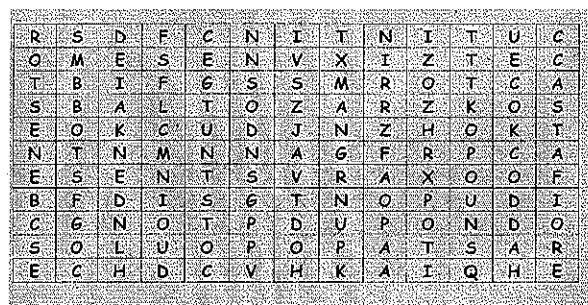
Encreuat

Escriu, llegint les definicions, el nom dels personatges que surten a les pel·lícules de Tintín.

1. Malvat personatge, director de cine, que vol destruir Tintín.
2. Savi distret.
3. Animal que sempre acompanya a Tintín.
4. Famosa cantant, triomfadora a l'Escala de Milán.
5. Conegut reporter, protagonista de còmics.
6. No són ni bessons, i encara diria més...
7. Capitán de Navili, inseparable company de Tintín.
8. Majordom al servei del capitán Haddock.

Busca 9 noms de personatges que surten a les pel·lícules de Tintín

Tintín i Milú
Haddock
Rastapopoulos

Tornassol
Castafiore

Dupont
I DupontNestor

Tintín i Milú
Nestor

Castafiore
Haddock

Tornassol
Dupont

Irene Campillo, Tània Masero,
Modou Saho, Imad Laharoui
Font de l'Abella

Irene Campillo, Tània Masero, Modou Saho, Imad Laharoui
Font de l'Abella

Judith Rubio. 3r, Montfalgars

Han col·laborat en aquest número

BARRIS:

Ària Santiago
Queraf Soler
Mari Fernández-Real
Guillem Lázaro

Montfalgars
Migdia
Bruguera
Annexa

ENTRETEMENENTS I BUSTIA:

Edgardo Meneses
Ainhoa Duran
Júlia Martinell
Mari Pla Ciribert

Bruguera
Verd
Migdia
Annexa

RACÓ LITERARI:

Jean Fernandez
Maria Guell
Daniel Meumann
Paula Aguado

Bruguera
Montfalgars
Migdia
Verd

ENTREVISTA:

Sònia Urda
Juan Luis Monterroso
Júlia Aymerich
Raquel Sobrino
Guillem Moné

Verd
Montfalgars
Migdia
Bruguera
Annexa

ESCOLES:

Carina Roca
Pere Capdevila
Albert Bou
Silvia Costal
Alex Llorente

Migdia
Bruguera
Verd
Font de l'Abella
Montfalgars

EL TEMA:

Anna Caromina
Irina Rodríguez
Júlia Corsunsky

Migdia
Montfalgars
Bruguera

RETALLS I IL·LUSTRACIONS:

Claudi Pi
Demetri Calvo
David Garrido
Oriol Bassols

Verd
Montfalgars
Font de l'Abella
Annexa

COORDINAT PELS MESTRES:

Monise Font, Sònia Clara, Assun Cornella,
Pilar Llaberia, Rosa Maidagan, Fina Paroll,
Jordi Pujol, Francesca Soler, Lourdes
Vilarrodona